

ÓHEGY Vállalkozói Klub a Népházban

Január 21-én „4 órai teára” vártuk a helyi-hegyi vállalkozókat. Az egyesület szándéka az volt, hogy az aktualitás jegyében fórumot teremtsen minden érdeklődő számára.

Ennek megfelelően témaválasztásunk sem öncélú, feltételezésünk szerint a vállalkozókat, az embereket leginkább érintő kérdésekben szeretnénk tájékoztatni, közösen gondolkodni. Annak érdekében, hogy ezek a találkozások szakmailag, gazdaságpolitikailag kellően pontos információit nyújthassanak, igyekszünk az adott szakterület egy – egy ismert szakértőjét felkérni a bevezető előadás megtartására, a felmerülő kérdések megválaszolására.

Ezért megragadva az alkalmat kérem, juttassák el szerkesztőségünkhöz, az egyesülethez az Önöket leginkább érintő kérdéseket.

Első, alapító klubnapunkon, a kerületet és közvetlen környezetünket érintő építészeti, területrendezési, közmű- és közút-építési terveze- tekről, illetve döntésekről, valamint környezet- védelemről esett szó.

Egyik felszólaló azt hiányolta: Miért nem a vállalkozások és az EU magyar vonatkozásait taglaljuk? Nos, semmiről nem késtünk le, biztosra vesszük, a kínáló témák között helye lesz ennek a kérdéskörnek is.

Most egy kis kedvcsináló, miért is érdemes eljönniük délután 4-kor, teázni hozzánk.

Sejtették-e tisztelt szomszédaim, hogy az Erdőalja út - mifelénk „Y”-nak nevezett - bal oldali, elágazás utáni szakasza (a térképen János- bogár u.-ként jelölve) a Fővárosi Szabályozási Keretrendszerben kétnyomsávú, szilárd burkolatú útként szerepel, enyhítendő a budai hegység északnyugati feléről való átjutás nehézségeit?

Tudták-e, hogy a Mária-hegyi Környezetvédő Alapítvány ezen út III. kerületi szakaszára kért és kapott tulajdonosi hozzájárulást az Önkormány- zattól, amely ugyan semmilyen építési enged- élyt nem jelent, ennek dacára több kilométernyi területet beton és aszfalt törmelékkel borítottak és hengerelték a földre, majd murával borították?

Még ha tiszteletben is tartjuk csúcshegyi szomszédaink jogos igényeit, - ne csak terep- járával lehessen megközelíteni otthonukat - azért elgondolkodtat, vajon annak idején lakhelyvá-

lasztásukat nem a természet feltétlen tisztelete, szeretete irányította?

Az út önkormányzati tulajdonban van, az erdő a Pilisi Parkerdő Rt. kezelésében, a környe- zetvédelmi felügyeletet más egyéb tevékenysé- ge mellett a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgató- sága látja el. Utóbbi mindkét szervezet kényte- len asszisztálása, és határozott tiltakozása el- lenére is megtörtént az „útépítés”. Nos, egy újabb példa az eltérő tulajdonviszonyok hegyi- ekre gyakorolt káros hatásáról. . .

Megjegyzni kívánom, az erdészeti szervek ja- vaslata egy alagút, amely a Virágosnyereg út meredek emelkedésbe hajló szakaszánál indul- na, és átfúrva a hegyet, a Mária-hegy nyugati ol- dalán a Gercsei Templomnál érkezne a szabad- ba.

Az „Y”-unknak van egy másik ága is, a jobb ol- dali, de egyáltalán nem a jobbik, ugyanis az út vége egy „magánjellegű megoldással” hosszabb ideje le van zárva. A lezárást alkalmazó termé- szetes magánszemély arra hivatkozik, hogy ele- ge lett a telke elé rendszeresen lerakott törmé-

lékből. Amikor pedig saját költségén megtisztí- tatta a területet, akkor autók figyelmen- tar- kolásukkal akadályozták közlekedését. Lépése szinte méltányolható lenne, de nézzük az érem másik oldalát.

Az út, a Menedékház út szóban forgó része önkormányzati tulajdonú –de azért érdekesség- ként meg kell jegyeznem, az „Y”-tól a Virágos- nyereg útig a Pilisi Parkerdő Rt. tulajdona - így az út végi állapotnak a tűrése, illetve elhárítása egyaránt az önkormányzatra száll vissza.

Szeretném felsorolni, hogy az egyszerű turis- tákon, vagyis rajtunk kívül kiket akadályoz ez az állapot: a tűzoltót, a mentőt, a rendőrt, és az er- dészt. Miben? A munkájukban, az erdőgazdasá- got pedig egyszerűen tulajdonának megközelí- tésében, jogos használatában.

Emlékeznek a Gréti ösvény ügyének jórafor- dulására? Talán nem vállalom túl nagy rizikót, hogy itt és most egyesületünk nevében tegyek felajánlást, szívesen áldozunk tagságunkkal is- mét a környezetvédelem oltárán egy alapos erdőtisztítás formájában.

Mert ugye az nem lehet Tisztelt Önkormány- zat, hogy ennyiben maradjon a dolog?

Tisztelt Olvasó! A leírtak kiragadott szemelvé- nyek, a sokból csupán kettő, de látható, lenne ok, és vannak ügyek, amiért az érdemesen túl, muszáj tenni is!

Ezért szeretném, ha kedvet kapnának eljönni, kérdezni, véleményt nyilvánítani, mert hiszem, a hegyi 2800 háztartásban több az érdeklődés, mint az első alkalommal megjelent alig egy tu- cat vállalkozó láttán azt gondolhatnánk.

Ezúton is köszönjük Bulla György, Hoffman Iván, Puskás Péter, Sági György, Szepessy Ta- más képviselőknek, valamint Dobos Sándor a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság Tájégség Vezetőjének információgazdag, pontos fogal- mazású tájékoztatásukat, kérdésekre adott vála- szaikat.

Rajnák László

VÁLLALKOZÓI KLUB

4 órai tea a Népházban
2003. február 25-én, kedden, 16 órakor.

MEGHÍVÓ

Meghívott vendégeink: Felcsúti László
építész, Hoffmann Iván képviselő.
Téma: területrendezés és hatásai a hegyen.

AZ ÓHEGY VEZETŐSÉGE

KŐKORSZAKI FARSANG A NÉPHÁZBAN!

2003. március 1-én 19 órától sok szeretettel várjuk a bálozni, mulatni vágyókat.

BELÉPÉS KŐKORSZAKI JELMEZBEN!

Reméljük, sok-sok Frédi és Béné, Irma és Vilma ropja majd a táncot hajnalig. Természetesen azokat is örömmel látjuk, akik más fantasztikus jelmezcsodákban szeretnének megjelenni. A zenét mindannyiunk kedvenc Sugár Gyurija (a tavalyi jelmezverseny győztese!) szolgáltatja. Büfé, tombola és meglepetések természetesen most is lesznek, a jó hangulat már csak a lelkes résztvevőkön múlhat!

Belépőjegy-árak:

Felnőtteknek elővételben 600 Ft, helyszínen 1000 Ft

Gyerekeknek elővételben 300 Ft, helyszínen 500 Ft

Jegyek kaphatók az Erdőalja és Jablonka úti közértekben, valamint a Népház közönség szervezőjénél.

Bemutatkozik a szerkesztőség...

Jármayné Tatár Judit

A negyedik X-emet taposom. A korommal kapcsolatban meglehetősen vegyes érzelmeim vannak. Egyrészt örülök, hogy annyi minden jót és szépet átéltem már, amit senki el nem vehet tőlem, másrészt arra gondolok, jééé, hiszen a minap érettségiztem, és rengeteg elintéznivalóm van még ezen a világon, hogy lehet, hogy ennyi év eltelt már?! A szívem, a lelkem 20 éves, ha hiszik, ha nem! Ezt persze lehet, hogy gyermekeim siserehada okozza, tán ők tartanak fiatalon. De azért nem csak ők, az én érdemem is! (Tudják, hogy egy kis egészséges önbizalom milyen fontos tud lenni?)

Három nagyon jól sikerült gyerekkel rendelkezem, az ivadékok (lány-fiú-lány) 21, 17 és 11 évesek. Rájuk vagyok a legbüszkébb, valamit csak letettem a (pelenkázó) asztalra!

Nappalín végeztem a Külkereskedelmi Főiskolát, tanul*tam jó néhány nyelvet, azóta is* imádom a nyelveket, a magyart is. Hosszú évekig a Magyar Kereskedelmi (később Gazdasági) Kamara Tájékoztatói Főosztályán dolgoztam, majd a Terimpexnél legkisebb gyermekem születéséig. A kezdeti, szakmával kapcsolatos terveimmel ellentétben azonban kissé más fordulatot vett az életem. A család, ami mindig is az első helyen szerepelt nálam, abszolút kiütéssel győzött. Miután 5 éves korában elveszítettem az első kislányomat... (most lenne 24 éves...), már (ismét) kétgyermekes családayaként, kiegészítőn végeztem el a Közgázt, de ezután már nem helyezkedtem el a szakmában.

A gyerekkorom egészen fantasztikus volt, az kevés, ha azt mondom, szüleimre mindig jó szívvel emlékezem vissza, ugyanis egyszerűen rajongásig szerettem őket. Sajnos nem él-

nek már, de valahogy mindig és folyamatosan bennem vannak. Ez az, amit sehogy sem tudok elfogadni, hogy nem kaphatom vissza őket és a kicsit sem. De azért úgy csinállok, mintha beletörődtem volna..., hiszen nem tehetek másként...

Nagyon szeretem a gyerekeket, szeretek beszélgetni (nem *csak gyerekekkel*), olvasni és írni, szeretem a jó filmeket, színdarabokat, szeretem a zenét, szeretek táncolni, és van egy új kedvtelése, a patchwork (foltvarrás). Saját kis cégünk adminisztrációját végzem, ezen kívül 8 éve foglalkozom a Tupperware edények forgalmazásával. Tavaly február óta veszek részt – társadalmi munkában – az Óhegy hírek szerkesztésében.

Lassan 13 éve lakom itt a hegyen, amit az első pillanattól kezdve otthonomnak érzek. Azelőtt is évekig laktam Óbudán – a völgyben –, férjemmel itt kezdtük közös életünket, majd hét év „elkóborlás” után ide tértünk vissza, de már a Testvérhegyre.

Még egy fontos dolog velem kapcsolatban: imádom a humort, ami nélkül szerintem nem lehet, de talán nem is érdemes élni!

JÉTÉ

A hepatitis „abc”-je

A vírusos májgyulladás fajtáit az orvostudomány az egyszerűség kedvéért az ABC betűivel jelöli.

Sokáig csak hepatitis A-t és B-t ismertek, de mára már a kutatók E, sőt G betűvel is jelöltek újabb variánsokat. A fertőzések kórokozói eltérő módon jutnak a szervezetbe, némelyik a szennyezett táplálékkal, másik a vérrel. Nem is egyformán veszélyesek, míg az A vagy az E általában enyhe tüneteket vált ki, a B vagy a C súlyos megbetegedést okozhat.

Hepatitis A: ez az utazók sárgasága, mert déli, trópusi országban kaphatja meg az ember, ha szennyezett vizet, gyümölcsöt fogyaszt (esetleg a tengerparton kagylót!).

Tünetek: a vizelet sötétre vált, a bőr és a szemfehérje sárgára színeződik. A betegség gyorsan gyógyul, védőoltás is létezik ellene!

Hepatitis B: jóval veszélyesebb, főként szexuális úton, ill. vérrel terjed. Nagy százalékban krónikussá válik, májszugarhoz, *májrákhoz* vezethet.

A szakemberek hazánkban számukat 100 ezerre becsülik, mint vírushordozókat. A fertőzésből való felépülés 2-6 hónapot vesz igénybe, a fáradtság tovább is eltarthat, a B típus ellen is van már védőoltás! Ezt 1999 óta a magyar gyerekek 14 éves korukban kötelezően megkapják!

Egy lehetséges megelőzés az óvszerhasználat.

Hepatitis C: komoly veszély. Kb. 10 év óta ismerik fel igazán, legnagyobb része krónikussá válik, észrevétlenül okoz májszugarot vagy májrákot. (Sokszor 20-30 év múlva). Ráadásul az érintettek száma nő, a hozzáértők kiemelkedően fontos, közegészségügyi problémáról beszélnek. Számuk itthon 75 ezerre tehető, Nyugat-Európában és Amerikában is több millióan vannak. Ezt elsősorban, vérátömlesztéssel, vénás droghasználattal, szervátültetéssel, művese kezeléssel, avagy egész-

ségügyi foglalkozási ártalomként kaphatjuk meg.

A vérátömlesztéses fertőzés ma már nagyon ritka, mióta léteznek a modern vérszűrési módok.

A fertőzés elején ritka a sárgaság vagy valamilyen jellegzetes tünet, évekig vírushordozóvá válhatunk, a májkárosodás alattomosan fejlődik ki. Sajnos ebben az esetben nincs védőoltás!

A krónikus Hepatitis C legfőbb gyógyszerei az INTERFERONOK. A gyógyulás 50 %-osra tehető, ha további vírusellenes készítménnyel kombinálják a kezelést.

Vírus a vérben?

Aki e kockázati tényezőről meg akar győződni, választ akar kapni, nem hordozza-e a vírust, elég egy beutalót kérnie májfunkcióra. Ez felvilágosít a máj állapotáról, utána következhet a részletesebb vizsgálat az ország 20 intézményében működő Hepatitis Centrumokban. Aki állandó vérért, azoknak vizsgálják a levett vérért, tehát ellenőrizve vannak.

Ki foroghat veszélyben?

- 1992 előtti, nem saját vérről kapott vérátömlesztés;
- 1987 előtti, nem saját vérből kapott alvadási faktor átömlesztés;
- intravénás kábítószeres;
- 1992 előtti szervátültetés;
- bőrön át történő fertőzés, főleg egészségügyi dolgozóknál;
- krónikus, a vér szűrésével történő művese-kezelés;
- a szexuális partnerek gyakori változtatása;
- orron át történő kábítószerfogyasztás;
- testékszerek és tetoválás;
- közös eszközhasználat (például borotva).
- Új terápiára az egész világon nagy összegeket költenek, kellene egy hatékonyabb, tartós hatású interferon. A C vírus ellen egyelőre az a legfőbb megelőzés, ha elkerüljük a fertőzés forrásait.

Kőszegi Péterné
gyógygyszerész

Vendég voltam egy csillaghegyi avatóünnepségen

(NEM MINDEN TANULSÁG NÉLKÜL)

Polgármesterünk, amikor vendégünk volt az Óhegy Egyesület rendezte „nyílt napon”, kifejtette, hogy miért szereti és támogatja a kerületben a civil szervezeteket és azok lakóhelyet formáló, pozitív tevékenységeit.

Egy ilyen lokálpatrióta egyesület a 90 éve alakult Csillaghegyi Polgári Kör, melyet az idők szele elsodort, de az ott élők néhány éve Csillaghegyi Polgári-kör Egyesület néven újjászervezték.

Ez az egyesület pártállástól, világnézeti hovatartozástól, foglalkozástól függetlenül tagjai közé fogadja azokat, akik a lakóhelyükért hajlandók szellemi és fizikai téren munkálkodni.

Híresek az évenkénti többszöri közterületi nagytakarításairól, munka után közös bográcsból falatoznak, kiállítások szervezéséről és a köznapi életben nyújtott közösségformáló magatartásukról, valamint a környezetük tevékeny szeretetéről.

Például, ha a közöttük élő asszonyok, anyák közül valaki megbetegszik, a szomszédok egymás között beosztva rendszeresen ebédet visznek az elárvult családoknak, amíg a beteg fel nem gyógyul.

Ha valakinek elromlik az autója, mindig akad valaki, aki orvoshoz, vagy ahová kell, szó nélkül elfuvarozza a rászorulókat.

Közös adományokból avattak szeptemberben egy faragott emlékkeresztet a társadalmi munkában helyre állított, megszépített terecskén. Az ott élő lakók és vállalkozók fogtak össze a kerületi önkormányzattal, hogy ez megvalósulhasson.

A kitűnően megrendezett, emelkedett hangulatú avatóünnepségen részt vett Habsburg Ottó (akinek gyerekkori nevelője volt az akkori egyesület létrehozója, neki állították

az emlékkeresztet), Tarlós István polgármester, Schmitt Pál NOB-elnök, mint Csillaghegy szülőtte, több közéleti nagyság és még sokan mások (többek között én is).

Jó volt tapasztalni azt a szerető egyívú tartozást, ami az egyesület tagjait összeköti, és azt a tettekrevalósítást, amit a lakóhelyük érdekében mindnyájan tanúsítanak.

Arra gondoltam, hogy a mi hegyvidékünkön is milyen gyönyörű! Sokkal több törődést érdemelne, mint amennyit kap.

Ha mindenki csak azt a kis részt tartaná rendben a közterületből, ami az ingatlanai elé esik, nem lenne ilyen szemetes az utca. (Már van erre is példa!!!)

A rend érdekében én nem a betonfalakra gondolok (az „halott”), hanem az élő zöldfelületekre. Nem kell gypnek lenni ahhoz, hogy a terület szép legyen, ha a természetes zöldfelület rendszeresen és időben lekaszáljuk, lesarolozzuk, lefűnyírózzuk (kinek mi áll a keze ügyébe), tökéletesen megfelel a rendnek!

Azzal a napi 5 perccel, amit a személtakarításra fordít egy-egy személy, csodát lehetne művelni.

NE AZT KÉRDEZD HEGYLAKÓ, HOGY NEKED MIÉRT KELL DOLGOZNI, HANEM AZT, HOGY HOL, MIT KELL TENNED! Azért, hogy szép legyen a házad környéke is a magad és mások öröme.

Hidd el, hogy idegrendszered nyugodtabb, kedélyed vidámabb, egészségod jobb lesz, ha rend és tisztaság vesz körül, kerteden kívül is! Emlékezz, milyen jó érzés volt a Gréti-ösvény megnyitása után a tiszta hegyoldalra nézni vagy a Népház őszi nagytakarítása után a díofa alatt üldögelni!?!)

DE EZ MÉG NEM ELÉG, TÖBB KELL!

Megjöttek a havak! Milyen nagy és kellemes meglepetést okozna, ha arra ébrednénk, hogy minden járda meg van tisztítva, sőt, pusztán szeretetből vagy tiszteletből a szomszéd előtt is lekaparná valaki!

Legközelebb TE is megtennéd, nem igaz?! És ez oda vezethetne, hogy boldog, vidám emberek lagnak a hegyet, úgy, mint régen, 50-60 évvel ezelőtt.

Miért ne lehetne manapság természetes, hogy

- Az emberek önzetlenül segítség egymást
- A szomszédok ne idegesítsék és zavarják egymást
- Figyelembe vegyék, és tiszteletben tartsák egymás szokásait és érdekeit
- A kutyatulajdonosok úgy tartsák állataikat, hogy az másokat ne zavarjon
- A módosabb szomszéd ne nézze le a szegényebbet, és a szegényebb ne irigyelje a gazdagabbat
- Ne azt tartsa számon mindenki elsősorban, ami a joga, hanem azt, ami a kötelessége.

Ilyen gondolatok támadtak bennem a Csillaghegyen tett látogatás után. Nekünk is van egy civilszervezetünk: az ÓBUDA HEGYVIDÉKIEK EGYESÜLETE. Örömmel tapasztaljuk, hogy szaporodik tagjaink száma, hogy mozgalmasabb az egyesületi életünk, hogy egyre inkább második otthonunknak érzik tagjaink a Népházat. Lehet, hogy utolérjük és talán meg is előzük a Csillaghegyieket?

Ehhez kívánok erőt, egészséget és boldog új évet minden hegylakónak!

Előre hegyiek, a hegyért!

Sáringer Kálmánné
őslakó

Hegyi gyerekszáj

Két pici gyermekem fürdött a nagy kádban. Orsi tán három és fél, Márk másfél esztendősen lehetett. Egyszer csak Márk kiugrott a kádból, mert valamitől megijedt. Orsi, bár nem tudta az okot, gyorsan utána ugrott. Később meg akartam fejteni a gyermeki lélek rejtelmét, és kérdeztem a nagyobbbat, mitől ijedt meg annyira?

Az emlékek helyett azonban a kreatív gyermeki fantázia és a mindenáron válaszolni vágyás került felszínre:

– Tudod Anyu, azt hittem, hogy a kád mögül kis róákak fognak előjönni, ezért jöttem ki a kádból!

A mindent tudó felnőtt fölényével próbáltam kioktatni:

– Ugyan, kicsim, a kis róka igen pici és helyes kis állat. Attól nem kell félni.

Araszomat mutatva folytattam:

– Ekkora az egész. Hát kell attól félni?

Lányom elismerte, hogy egy ekkora állattól még neki sincs miért félni. Majd megkérdezte:

– És a kígyótól kell félni?

– Csak, ha mérges. – válaszoltam.

– És ha vidám?...

Ha péntek, akkor táncklub

A Táborhegyen 6 éve, nemzetközileg is elismert oktatópáros vezetésével működő felnőtt társastáncklubunkat bővítjük. Várjuk az érdeklődők jelentkezését kezdő és haladó foglalkozásainkra.

Időpontok: február közepétől péntek esténként.

Kezdő tanfolyam: 19-20.30.

Haladó tanfolyam: 20.30-22.00.

Össztánc (buli): folyamatosan

Helyszín:

Kincsesház iskola, Laborc utca

További felvilágosítást

Kádárné Ildikó nyújt

a 20/359-0325-ös telefonon.

Artúr király rovata

Tíz kérdés az emberhez

**CSAK KUTYA-
BARÁTOKNAK!**
ÖTÖDIK KÉRDÉS: NEKED VAN MUNKÁD, SZÓRAKOZÁSOD ÉS BARÁTAID – DE NEKEM CSAK TE VAGY

Vajon mit csinál a kutya, ha egyedül marad?

Az ötödik kérdés mögött az a nyilvánvaló szemtelenségetek húzódik meg, hogy miközben nekünk csak Ti vagytok, aközben Ti viszont szépen eljártok csajozni vagy pasizni, haverkodni, sörözni, ultizni, nyaralni; színházba, moziba, vendégségbe, hogy a mániákus dolgozhatnékotokról most ne is szóljak. És ilyenkor lelkifurdalás nélkül ráncsukjátok a lakásajtót, vagy a kertkaput: csinálj magadnak programot, ha akarsz, gondoljátok, és elhúztok a balfeiken.

Szerencsémre, minálunk az a helyzet, hogy meglehetősen keveset vagyok egyedül. A Papáék, főleg mostanában, hogy egyre inkább öregszenek, úgy látszik, mind több időt szeretnének a társaságomban tölteni. De azért néha én is egyedül vagyok, olykor-olykor néhány órára, fél napra is akár.

Na tehát: mit csináljon a kutya, ha egyedül van?

Erre az esetre alkalmazzuk Talleyrand, a hírhedt intrikus, miniszter, herceg, diplomata és szürke eminenciás idevágó bon-mot-ját – vagyis ugyebár nem árt a történelmi műveltség is... (Az illető urat amúgy véletlenül sem lehetne kutyahűséggel vádolni, hiszen hol Napóleon, hol meg a Bourbonokat szolgálta, rezenéstelenül.) Nos, ez a köpenyegforgató, ámde kétségtelenül zseniális államférfi egy ízben azt válaszolta a sajnálatosan tettekre és buzgólkodásra örökösen hajlamos uralkodójának arra a kérdésére, hogy mit is tegyenek: Felség, most nincs más dolgunk, mint sürgősen várakozni.

Vagyis, amikor ráncsukódik a kapu, a legsürgősebben el kezdünk várakozni.

A várakozási tevékenységet álcázzuk. Látszólag ugyanis végigalusszuk a napot, miközben – vajon mit tudhatnak erről a hozzánemértők? – hihetetlenül feszített munkát végzünk. Őrizünk és védünk – és persze szolgálunk –, fülelünk, hiszen most mi vagyunk egy személyben Zrínyi, Hunyadi, Dobó és Dugovics Titusz, sőt: mi vagyunk maga az egri vár is! Ha aztán e közben néha, véletlenül, netalántán mégis csak elszenderednénk egy-egy percet, annak is oka van: az egész éjszakai alvást

valamikor csak ki kell pihennünk, nem?

A leginkább használatos nyári örhe-lyem a Nagy Fenyőfa alatti megfigyelési pont, ami egy sok év munkájával kiásott, pontosan akkora gödör, amibe teljes egészében beleférek. Innen elég jól belátom az utcát, a bejárati ajtót; figyelem, mikor jön Miklós, a postás, a gázos, a vi-zes – ő például annyira fél tőlem, hogy egyszer magára húzta a vízakna tetejét is, hiába kiabáltam neki, hogy kis csacsi, hát csak meg akarom nézni az óra állá-sát... (Sajnos az áramos már nem jön, ott áttértünk az átalányfizetésre.) Télen pedig leginkább már csak bentről őrködöm, az ebédliasztal alól.

A várakozás ideje nagyon is eltérő le-het. Ismerek itt az utcában olyan kutyát, aki reggeltől késő estig van egyedül – sze-gény –, és tudom azt is, hogy vannak négylábúak, akiknek viszont szinte egy perc nyugalom sincs. Őket hívjátok munkakutyáknak, akik szabályosan dol-goznak: őriznek, nyomoznak, vadásznak, kábítószert keresnek, eltűnteket kutatnak – még a hóban is (!) –, vagy a rokkantakat, a vakokat segítik. A Papa különösen egy bizonyos Rex felügyelővel bosszant állan-dóan, hogy nézzem csak a sorozatát, hogy mi mindent tud ez a bizonyos Rex, és, hogy mindezt egyetlen sonkás zsömlét kap, miközben tudja jól, hogy ki nem áll-hatom, ha összezsömlézik a sonkát... A film után aztán rendre előjön az én őse-immel is: „azok bezzeg a svájci hegyekben őrizték a marhacsordát a farkasoktól”, meg még: „sajtot is húztak a rájuk erősí-tett szekereken”. Ilyenkor úgy belelovalja magát a Papa ezekbe a rémséges történe-tekbe, hogy komolyan mondom megijede-k: a végén még képes, és vesz néhány tehenet...

Ha belegondolok, a hétköznapiok a ke-vésbé fárasztóak, hiszen ilyenkor azért van mód a figyelésnek álcázott pihenésre. De a hétvégén nincs kegyelem: egész nap dolgozok, mint állat. A Papa ugyanis egy-szerűen hiperaktív, egy perc nyugta sincs. Én pedig loholok utána mindenhova: emeletre föl és le, garázsba, dolgozószo-bába, a konyhába, a kertbe: együtt sü-tünk-főzünk, frunk, szerelünk, hogy a má-

niákus sétálhatnékjáról ne is beszéljek. Most már a hétköznapi három és a hétvégi négy-öt sétánál tar-tunk, és ami a legszebb az egészben, hogy szerinte mindezt én igénylem...

Megjegyzendő: a sétáltatást melegen ajánlanám a hegyi kutyatartók többségé-nek is. Sajnos, a többség nem sétáltat. Lehet errefelé egy speciális, hegyi tévkép-zet, ami nagyjából úgy szólhat, hogy a kertben tartott kutyának nincs szüksége sétáltatásra. Ez kérem óriási tévedés: a kerti kutyának pontosan olyan szüksége van a sétára, mint a lakásban tartottnak. Az egyik a lakását, a másik a kertjét unja: mindkettőjüknek az UTCA az igazi hírfor-rás: az a mi tévénk, az a mi hírlapunk, oda rajzoljuk folyékony graffitieinket, ott talál-kozunk szereteteinkkel, barátainkkal és üz-letfeleinkkel.

És akkor elérkeztünk a legfontosabb mondatomhoz – manapság ezt hívják üzenetnek –: legyetek szívesek többet együtt lenni a kutyáitokkal. Felejtétek már el ezt a haszonállatosdit, lássátok be, hogy a kutya, aki több ezer éve társatok, már régen megérdemli, hogy ne haszo-nért, hanem csak úgy, barátságból tartsá-tok. Egyszerűen azért, mert – van. Mert tartalmasabbá teszi az életedet, mert örö-met jelent, mert emlékeztet arra, hogy Te is a természet része vagy, mert a szeretet és a hűség négy lábon jár. És aki a kutyát csak ugatógépnak használja, s elzárva, vagy ólban tartja, éppen ettől fosztja meg magát.

A kutyád közelsége – nincs rá jobb szó – egyszerűen boldoggá tesz. Tehát ne le-gyen egyedül a kutyád, maradj vele, és élj boldogan!

Következik a hatodik kérdés: Sűrűn be-szélj velem. Akkor is, ha a szót talán nem értem, a hangodra figyelek.

„Erzsébet Királyné Díj”

Szerkesztőségünk meghívást kapott az Óbudai Polgári Társaság díjkiosztó ünnepségére.

Délután hatkor, így január tájékán inkább este hatkor a Selyemgombolyító épületében dr. Zelnik József, az est házigazdája meleg szavakkal köszöntötte az ünnepeltet, a megjelent vendégeket.

Megtudtuk, hogy a Társaság Siklós Csaba elnökletével 1995-ben alakult, a kerület kulturális életének pezsdítése, a hagyományok megőrzésének gyámoltása, az óbudai polgárok társas együttlétének elősegítése céljából.

2002. decemberében az Erzsébet Királyné Díj, a Nagy Lajos király által 1343-ban anyjának, Erzsébetnek adományozott, Óbudán elterülő királyi uradalom, mint a mindenkor magyar királynői tulajdon okán alapított.

A Díj a tisztelet, az elismerés kifejezése azon óbudai polgárok irányában, akik „csendben, feltűnés nélkül”, kiváló tudással, szakmai alázattal tették, és teszik ma is a dolgukat.

Kobzos Kis Tamás kiforrott történelmi zenei felvezetését követték a méltatások, a díjak átadása. Deák Zoltán lelkész, v. Horváth Lajos helytörténész, Lehmann Imre pékmester, Németh Gáspár cipész, és ötödikként Vőneki Gáborné tanárnő vehette át a műves, keretbe foglalt oklevelet.

Lehmann bácsi szelíd köszönőszavait így zárta: „Most már indulnék, vetni kell a holnapi kenyert!” Idén augusztusban tölti be 83. életévét. Sokáig éltesse a Jó Isten mindannyiukat!

Hazafelé tartva a házigazda megjegyzésén töprengtem, melynek lényege valahogy így hangzott: „Nap, mint nap vagyunk tanúi a sok fényes, helyenként tévesen hivalkodó elismerésnek, a kiválasztás előjogával való visszaélésnek, a névgyártásnak, miközben a valódi NAGYOK, az igazi EMBEREK közöttünk észrevétlenek. A Társaság évről évre őket igyekszik megtalálni, munkásságukat a Díjjal jelképesen elismerni, odaadó szolgálatukat őszinte, nyílt szívvel megköszönni!”

Rajnák László

A grémium és a kitüntetettek

Képviselői fogadóóra

Bús Balázs (Fidesz – Magyar Polgári Párt) önkormányzati képviselő, alpolgármester a 11. számú választókerületben (Csúcshegy, Aranyhegy, Ürömhegy, Péter-hegy, Békásmegyér-Ófalu) minden hónap első keddjén 17-től 18 óráig az Újvár utcai Idősek Otthonában (Újvár utca 2-4.), illetve minden hónap első szerdáján 17-től 18 óráig a Jóléti Építők KHT irodájában (Ófalu, Óbor köz 1.) tartja fogadóóráit. Februártól az alpolgármesteri fogadóórákat minden hétfőn 14-től 18 óráig tartja a polgármesteri hivatalban (Fő tér 3. fsz. 12.) Az alpolgármesteri fogadóóra a 437-8691-es telefonszámon lehet bejelentkezni.

Börze a Népházban!

Használt gyermekruha és játékok vására, csereberéje, február 15-én, szombaton 9-14 óráig.

Árusítóknak asztalonként 500 Ft a helypénz. A vásár ideje alatt a gyerekek fél áron játszhatnak a Mikka-Makkában.

Szeretettel várjuk a szülőket és a gyerekeket.

Kiváló alkalom, hogy megszabaduljon gyermeke kinőtt, megunt ruháitól és játékaiktól, amik esetleg új gazdára találhatnak itt. Hasonló jellegű börzét havonta szeretnénk tartani itt, a Népházban.

Figyelje hirdetésünket!

Érdeklődni lehet Soós Ibolyánál a 430-1326-os telefonszámon.

Torna óvodásoknak és kisiskolásoknak

A mozgás fontos része életünknek gyermekkorom óta. Húsz éve táncolok, „C” kategóriás néptáncoktató vagyok.

Egyre több olyan gyermekkel találkozom, aki szeret táncolni, de koordinálatlan mozgása miatt nehezen tanulja meg a táncleptéseket.

Megismerve és megtanulva az „Alapozó Terápiás Alapítvány” munkáját, sok gyermeknek a mozgásfejlődésében mutatkozó hiányosságait javítani tudjuk.

KEDVES SZÜLŐK!

Egyre több olyan gyermekünk van, akik beszédfejlődésben vagy a mozgásfejlődésben

elmaradtak. Ezzel összefüggésben, az iskolában olvasás és/vagy írásgyengeség léphet fel, melyet anyanyelvi készséghiánynak (dyslexia, dysgraphia) nevezünk.

Ezeknek a gyerekeknek szükségük van olyan terápiákra, amelyek újból elindítják és végigjáratják velük a fejlődés útját, és ezáltal jó mozgáskészséghez és jobb anyanyelvi készséghez juttathatjuk őket.

Olyan kezelési módot dolgoztunk ki, melyek megalapozzák a gyermekek idegrendszerének fejlődési folyamatait, hogy az érett állapotba jutott idegrendszerre jobban ráépíthetőek legyenek a beszéd, az írás, az

olvasás funkciói. Várom csapatomba a megkésett beszédfejlődésű vagy készséghiányos (dyslexia veszélyeztetett) óvodásokat vagy mozgásban ügytelenebbeket 5 éves kortól, olvasás- és helyesírás-gyenge kisiskolásokat, tanulási nehézséggel küszködő nagyobbakat, túlmozgásos, figyelemhiányos gyerekeket.

A fejlesztő tornát hétfőn és csütörtökön 16-18 óráig tartjuk. Érdeklődni és jelentkezni a Népházban Soós Ibolya művelődésszervezőnél lehet a 430-1316 telefonszámon. Bp. III., Toronya u. 33.

Részvételi díj: 550 Ft/óra, heti 4 órában.

Toll-Hegy

FEBRUÁR

Rovatunk első évfordulójához érkezett, lezárult egy szakasz. Most valami más, valami új következik. Hogy mi? Mivel nem szeretnék ajtóستul rontani a házba, sem rébuszokban beszélni, elmondom hát „virágnyelven”.

„A VIRÁGNAK MEGTILTANI NEM LEHET...”

Csak úgy vannak. Bimbóznak, nyílnak, ilatoznak. Haszontalanok lennének? Dehogy! Ha rájuk pillantunk, ha beszívjuk illatukat vagy, ha csak csukott szemmel egyszerűen emlékezünk, megörvendeztetnek, szemet gyönyörködtetnek, szívet melengetnek. Virágok.

Flóra az ókori Rómában a virágzó természet, a virágok nagy tiszteletnek örvendő istennője volt. Eredetileg Khlorisnak hívták a görög lányt, akit Zep-hürosz, a nyugati szél istene üldözőbe vett, és amikor átölelte, virágok fakadtak belőle és Flórává változott. Botticelli: Primavera (Tavaszi) c., a firenzei Uffizi Képtárban látható festménye ábrázolja ezt a metamorfózist. A festményen Flóra egy virágokkal és gyümölcsökkel teli kertben élvezi az örök tavaszt a három grácia, a szépség és a báj megtestesítői társaságában.

Számos mitológiai alak vált virággá, akik a viszonzatlan szerelemben haltak bele. Adoniszból kökörtör lett, Attiszból ibolya, Klütiából napraforgó, Narkisszusból nárcisz, Hüakinthoszból jácint.

Egy szál virág szebben beszél, mint sok beszéd, minek sok az alja. Mit üzennek a virágok? Mi az a virágnyelv? Már a Bibliában, sőt a görög és római mitológiában is találunk utalásokat a **virágnyelv** használatára. A görög hölgyek a mimózá, a rómaiak a vörös rózsát kedvelték leginkább.

Az előbbi az érzékenységre, az utóbbi a szenvedélyre utal. A középkorban a liliom mellé az írisz és a harangvirág is felzárkózott a tisztaság, az erkölcsösség és a szemérmesség szimbólumai közé. Ebben az időben sok fiatal lány ibolyát tett a ha-

jába, hogy szerénységéről biztosítsa környezetét. Sokáig persze csak a nemesek osztályrészéül jutottak a virágok, a szegények szalmavirággal helyettesítették azokat. Az első írásos dokumentum, ami nemcsak a virágok fajtáit, de azok minden apró részletének jelentését is taglalja, a XVII. századi Konstantinápolyban íródott. 1818-ban jelent meg az első virágnyelv szótár, a „Le Language des Fleurs”, amely több mint 800 növény jelentését írja le. Leginkább a viktoriánus korban virágzott a virágnyelv, hiszen ebben a nagyon prűd világban csak ez maradt a szerelmeseknek, virággal mondták el egymásnak szánt üzeneteiket, így fejezték ki érzelmeiket választottjuk iránt.

Kínában a virágsszimbolika igen gazdag

Joseph Joubert, francia filozófus mondta:

„Feleségnek csak azt a nőt válaszd,
akit, ha férfi volna,
barátnak is választanál.”

és szerteágazó, a négy évszakot például az írisz vagy magnólia (tavasz), a peónia (bazzsarózsza) vagy lóbusz (nyár), a krizantém (ősz), illetve a szilvavirág és a bambusz (tél) jelképezi.

Közeledik Valentin nap. A kedveskedésnek számtalan formája akad, de a férfiak számára már évszázadok óta a virág az, amivel biztosan kifejezhetik szívük hölgyének szerelmüket.

Európában, az 1700-as években terjedt el a női szívek meghódításának Perzsiából hozott tudománya. Sorra jelentek meg virágokról és a virágnyelvről szóló könyvek. S bár mára a virágnyelv – mint a kommunikáció egyik formája – nagyrészt elvesztette jelentőségét, sok virágárus azért tisztában van a népszerű virágok szimbolikus jelentésével, és javaslatot is tesz, ha virággal szeretnénk üzenni valaki-

nek. Az egyetlen virág, ami azonban köztudottan mind a mai napig kiállta az idő próbáját, a virágok királynője, a rózsza.

VENUS ÉS A SZERELEM VIRÁGA, A RÓZSA

A mitológia szerint a **rózsza** akkor virágzott először, amikor Venus megszületett a tenger habjaiból. A rózsza a szépség jelképe, s mint ilyen, számtalan női arcképen szerepel az ábrázolt személy szépségét hangsúlyozandó. Ugyanakkor csendéleteken a szépség és az élet múlandóságát is jelezheti. Szinte minden népnek van saját mondája a rózsza eredetéről és földöntúli szépségéről. A görögök szerint Khloé, a fiatal pásztorkislányka, aki Daphnisz-szal esett szerelemben (történetük a kamaszszerelm szimbóluma), egyszer megbottlott egy halott nimfában és rózsává változtatta. Aphrodité adott neki szépséget, a múzsák bájt,

kellemet és tündöklést, Dionüszosz édes nektárt, Apolló pedig öntözte, hogy mindig virágozzon. A gyönyörű virágot végül Érosz, a szerelem istene kapta ajándékba, és elnevezte a virágok királynőjének.

Egy római monda szerint élt a városban egy szép nő, Rodanthé, akinek rengeteg férfi udvarolt, ámde a hölgy mindet kikoszorúzta, mire a férfiak sorra feldühödtek. Diána a sokadik megtört férfi láttán egyszer csak megelégedte a hölgy szeszélyességét, akit rózsává változtatott, a kérőket pedig tüskékké.

Bár a keresztény kultúra kezdetben háttérbe szorította a pogánynak tartott rózsát, de a XIII. században már a kolostorkertek dísznövénye volt. A rózsza szirmai Krisztus öt sebeit jelképezték, a vörös szín Krisztus véré. A rózsza terméséből készítették a valóságos elmélkedés eszközt, az imaolvasó **rózsafüzért**.

A mohamedán vallásnak is szent növénye a rózsza, melyről a budai Rózsadombon emelt sírkápolna, a **Gül baba** türbéje is tanúskodik. (A türbe síremléket jelent, a Gül baba pedig „Rózsák atyját”). Gül baba – feltételezések szerint – egy török dervisközösség vezetője volt, aki dervissapkája csúcsán „sapkarózsát”, azaz gül-t viselt.

A magyar történelemben is sokszor szerepel a rózsza. A pápa **aranyrózsát** küldött az egyház által nagyra becsült uralkodóknak, így kapott például 1348-ban aranyrózsát Nagy Lajos király is.

HEGYI OVI

ERDEI KÖRNYEZET * JÓ LEVEGŐ * NYELVOKTATÁS * SPORTFOGLALKOZÁSOK
SZÍNEK VILÁGA ALAPÍTVÁNY
1037 Budapest, Jablonka út 126/B. Szabó Judit, telefon: 367-3620

Az egyik legszebb legenda elmeséli, amint Árpád-házi Szent Erzsébet kőtenyében a szegényeknek szánt alamizsna rózsává változik.

A rózsza a középkor óta fontos szerepet játszott a címertanban is. Angliában a XV. században dúlt a **rózsák háborúja** a trón birtoklásáért. Az elnevezés onnan adódik, hogy a fehér rózsza a York család, a vörös pedig a Lancasterek címerében szerepelt. A háború befejeztével a Tudor ház használta a rózsát (Tudor rózsza), ami így királyi jelkép lett.

Az újkor elején keletkezett ősi és titokzatos rend tagjait, akik minden vallási köztetséget elvetettek, **rózsakereszteseknek** hívták. Nevük a társaság jelképére utal: kereszt egy szál rózsával.

A rózsza az a virág is, amely a legtöbb művész megihlette. Számtalan festményen (Michelangelo, Leonardo, Botticelli, Raffaello), irodalmi alkotásban (Rózsaregény, Rózsza és Ibolya), zenei műben (Csajkovszkij: Csipkerózsika, Richard Strauss: Rózsaszalvag, Mihail Fokin: A rózsza lelke c. balett, stb.) találkozhatunk vele. Az építészetben a stilizált rózsaszirmokat utánzó kerek dísz neve **rozetta**, a román és gótikus épületek, különösen templomok homlokzatának nagy, kerek ablakát **rózsaa-blaknak** hívjuk. Egyik leggyönyörűbb példánya a párizsi Notre-Dame-ban látható.

Egyszóval, szeressük a virágokat és... egymást... Ha Valentin napra rózsát ajándékozunk kedvesünknek, ne felejtjük, hogy a vörös a szenvedély, a fehér a szerelem, a báj és a kedvesség, a sárga az öröm, a rózsaszín a megbocsátás, a fehér és vörös együtt az egység szimbóluma. S mivel zárhatnánk e témát találobban, mint a kis herceg szavaival: „Tudod... a virágom... felelős vagyok érte. Hiszen olyan gyöngy! És olyan gyanútlan. Egyebe sincs, mint négy semmi kis tövise, hogy a világtól védekezzék...”

De azt a titkot se felejtjük el soha, amíg élünk – ha egyszer a természet rendje szerint szemmel láthatóan hervadozni kezd a kedvesünkötől kapott szép virágunk –, ami re a róka tanította a kis herceget:

„...jól csak a szívével lát az ember. Ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan.”

LATIN

A Tokaj-Hegyalja északi végénél, a Bodrog partján emelkedik a legendás hírvő sáropataki Rákóczi vár. Az utolsó várbeli örömnep, Zsigmond lakodalma (1651) előtt készülhetett a várkastély északkeleti sarkán kiülő körerkély boltozatának festése és stukkódísz, ami e szoba boltíveit közepén hatlándzsás kőrózsával zárja le, amelyről a zárterkély a **Sub Rosa** nevet kapta. (A latin sub jelentése alá, alatt, a rosa pedig rózsza). Történelmünk számos nevezetes eseménye zajlott e helyen, melyek közül a Wesselényi-féle összeesküvés kötdik szorosan a témánkhoz, melynek előkészítése itt, ebben a toronyban „**sub rosa**” zajlott. A kifejezés átvitt értelemben azt jelenti, titokban, bizalmasan, titoktartás mellett.

Ennek magyarázata valószínűleg az, hogy az ókorban a rózsza a hallgatás, a titoktartás jelképe volt. Ezért ajándékozott a legenda szerint Ámor a hallgatás istennek, Harpokrátésznek egy szép rózsát, hogy ne árulja el Venus istennő beszélgetéseit, tetteit.

A kifejezés kibővítve így szól: **sub rosa dictum**, azaz, bizalmasan szólva, titoktartás mellett mondva.

SZERELEMVIRÁG-SZONETT

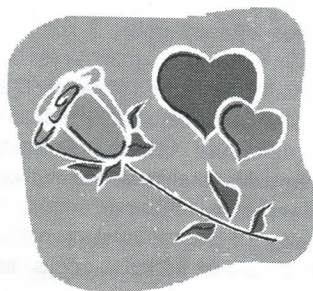
Felástuk a földet köröttünk mi ketten
És elültettünk egy csodaszép virágot,
Mit vággyal és szerelemmel kell táplálni.
Mond! Ültessük be virággal a világot?

Simogatástól lesz csodás az illatuk,
Ölelni kell gyakran, hogy magasra nőjön
Minden egyes szál virág, s csókkal öntözni,
Hogy mind, egytől egyig az egekbe törjön.

Becézéstől nagyobb lesz színpompájuk,
Kedvességtől ringó hajladozásuk,
Szeretettől boldog lesz virágviláguk.

S ha az egész Földre már virágágy borul,
Merre a szem ellát, virághegy domborul:
Az égboltozat jön, mely fölénk tornyosul...

JÉTÉJÉ

A hó

Azelőtt, vagyis régebben, havas reggeleken munkába menet, már tiszták voltak az utcák.

Ezt a régi szomszédok, a Lantos bácsi, a Marada bácsi, a Fazekas, a Király gondos munkájának köszönhetjük. Jó korán felkeltek és munka közben nagy vidáman átkiabáltak egymáshoz. Tudom, mert sokszor hallottam, ahogy büszkén mondogatták, fontos az, hogy ne történjen előttük baleset. Le is szórták a járdákat, hogy biztosan ne csússzon.

Hamut használtak, vagy homokot. Ez utóbbit nyárról őrizgették vödörszám, nagy gondosan. Bizony akkor még volt fűrészpör is. Tuti környezetbarát megoldásként.

Mi meg mit csináljunk mostanában?

A hóke csak nagyritkán jön, és valamikor napközben. Persze a főutcákat kedveli.

A mellékutcák meg mellékutcák. Tudjuk. Ha mégis erre téved, a járda akkor sem az ő dolga. Az áldott ősök már alig vannak. Mi meg, többiek, korán reggel elrohanunk munkába.

Aki teheti, kocsival.

Előfordul, hogy amíg a kocsit melegítjük, tisztogatjuk a hótól, a síkos járdán elvágódunk. Ilyenkor igyekszünk gyorsan felpattanni, és szemügyre vesszük a szomszédságot, volt-e tanúja az esetnek.

Indulás előtt még arra gondolunk, talán nincs is gyalogos a hegyen. A lelkiismeretünket még azzal is próbáljuk nyugtatgatni, hogy nekünk, maiaknak nincs hamunk. Gázunk van.

Nyáron meg nincs hó, így nem jut eszünkbe, hogy a homokozóból begyűjtjük a szükséges homoktartálékot télire – vödörszám.

Tényleg: vödör. Az ám, de miért is volna vödörünk? Mai városlakó miért is venne vödört? Van a szemetes, a felmosó és kész. De ez mégsem vödör, amiben a homok utazhatna.

Így hát nem szórjuk a járdákat.

Vagy miért?

Sózni meg nem akarunk. Féltjük a szép növényeinket.

Igazunk is van.

Annak is igaza van, aki elesik és megüti magát, mert fáj neki, ami fáj.

Olyan jó, hogy mindenkinek igaza van.

Ettől elégedett tud lenni az ember.

És mégis: mi legyen a járdákkal?

Már ahol van járda!

Ez jó kérdés.

Vagy nem?

W. Grass

**METSZÉS,
LEMOÓS
PERMETEZÉS**

ORT-kert ☎ 30/294-8414

Referenciakertek a hegyen!

Élő környezet

Ismerjük fel és óvjuk természeti kincseinket! FEBRUÁR

A növények és állatok egy-egy életteret nem véletlenül népesítenek be. Az „együttélésüket” külső (éghajlat, talaj, emberi és állati beavatkozások) és belső (versengés, alkalmazkodás, és tűrés) tényezők határozzák meg.

A növénytakarónak (vegetáció) jól körülhatárolható kisebb egységei vannak – **növénytársulások** –, amelyek ismétlődőek, megjelenésükben, és a faji összetételükben állandóak, és meghatározott környezeti igényük van. Ezekből következik, hogy ha jól ismerjük a külső tényezőket, akkor meg tudjuk mondani, hogy milyen társulások fordulhatnak elő. De fordítva is igaz. Ha felsoroljuk egy társulás uralkodó és jellemző fajait, következtethetünk a külső tényezőkre. Hétköznapi gyakorlatban sokszor elég az **élőhelytípus** megjelölése, amely nem olyan pontos, mint a társulás megjelölése, de jól eligazít. Pl. a bokorerdő, mint élőhelytípus és a karsztbokorerdő, mint társulás. A társulások között is vannak már védett társulások. (1989-ben jelent meg Rakonczay Zoltán szerkesztésében a védett növény és állatfajok vörös könyve, 1999-ben Borhidi Attila és Sánta Antal szerkesztésében a magyarországi növénytársulások vörös könyve). A társulásokra jellemző az egy vegetációs időben való, évenként ismétlődő változás (**aszpektus**), amelyet legtöbbször a tömeges virágzásban érzékelünk. Pl. tölgyeseinkben lombfakadás előtt jelenik meg az **odvas keltike**, majd magot érlel, és visszahúzódik a talajba a beárnyékolás előtt (kora tavaszi aszpektus). A társulásoknak van függőleges tagoltsága is – ez a **szintezettség**. (Mohaszint gypsint, cserjeszint, lombkoronaszint). Egy nyílt dolomitsziklagyp kevés szintű – zuzmó-, mohaszint és gypsint. Egy hegyvidéki bükkösben lehet két lombkoronaszint, cserjeszint és gypsint.

Ha a termőhelyi viszonyok megengedik, akkor az első (pionír) társulást (ami lehet, zuzmó- és moha, pl. dolomiton) lassan felváltja a nyílt, majd a zárt dolomitsziklagyp. A lankásabb helyeken, ahol a szervesanyag felhalmozódása lehetséges, követi idővel a karsztbokorerdő. A fejlődés tehát hosszú idő alatt a kevés szintű társulásoktól a legtöbb szintű társulások (erdő) irányába halad. (Ez a **szukcesszió**). Ezek a fokozatok itt a „Hegyünkön” mind tanulmányozhatók!

A legszembeütőbb jellegzetes védendő társulásokról ejtünk most néhány szót. Jellemző fajaikkal vagy találkoztunk már a 2002-es évben, vagy a 2003-as évben fogunk megismerni. Ebben az évben is a virágzás sorrendjé-

ben tárgyaljuk a növényeket. A helyszűke miatt a társulásokról nem lesznek képek, de ezekről a növényekről az adott hónapban fogunk még hallani.

Mésző sziklabevonat-társulás. Meszes alapköveten álló sziklák, falak, sziklapadok mohabevonat-társulása. A mohagyepet főleg **ciprusmoha** és **puhamoha** alkotja. Feltűnő az **édesgyökerű-páfrány**. Kis foltokban az É-i oldalon levő meredek sziklákra találkozhatunk vele. Pionír természetközeli társulás. A mohas és páfránygyűjtések miatt védelme javasolt, sérülékeny társulás.

Nyílt dolomitsziklagyp. Főleg dolomiton, déli kitettségű, erős besugárzású, középhegységi lejtőkön kialakuló gyeptársulás. Szélsőségesen száraz, nagy hőmérsékleti ingadozású élőhely. Sokszor csak néhány faj alkotja. A sziklák felszínén gazdag zuzmóflóra található. Uralkodó főfaja a **deres csenkesz**, és bennszülött növénye a **magyar gurgolya** (I. augusztus hó). Megtalálható még a **kővér daravirág** (I. március), **hegyi ternye**, **sárga kövirózsa**, **kövi fodorka**, **apró nőszirm** (I. április), **fehér dercevirág**. Tavaszi egyéves növények az **apró kötőrófű**, **galléros tarsóka**, a **kővirág**. Veszélyezteteti a túlzott taposás, a feketefenyő telepítés. Veszélyeztetett, fokozott védelemre javasolt társulás.

Zárt dolomitsziklagyp. É-i kitettségű, hűvös párás mikroklimájú dolomit-lejtőkön és sziklaletöréseken fordul elő. Rendzina talajon létrejövő zárt gyp. A gyp alján gazdag mohaszint található. Uralkodó fűfajok a **sudár-** és a **magyar rozsnok**. Jellemző a **deres csenkesz**, **budai nyúlfarkfű** (I. április), **gombos varjúkőrőm**, **keserű pacsirtafű**. Erdei és erdőszéli elemek is találhatóak: **ernyős margitvirág**, **erdei szellőrózsa** (I. április), **ágas homoklilium**, **budai imola** (I. július), **tavaszi kankalin**. Hidegidőszaki reliktum, bennszülött társulás. Különösen a feketefenyő telepítések veszélyeztetik. Fokozott védelemre javasolt.

Pusztafüves lejtősztyeppré. A középhegységi déli lejtőin alakul ki. Sokszor tölgyes bokorerdővel mozaikosan fordul elő. Az erdő és a gyp egymásba való átalakulása állandóan változtatja az egyensúlyi állapotot. Gypalkotó fűfajai a **barázdás csenkesz**, **vékony csenkesz**, **árványhajak** (kunkorgó-, csinos). Fontosabb növényei a magyar kutyatej, vetővirág (I. augusztus), **tavaszi hérics** (I. április) **hasz-**

nos tisztesfű, **sárga hagyma**, **sarlós gamandor**, **csabaire vérfű**, **rekettyelelevelű gyűjtőványfű**, **nyúlank kakukkfű**, **magyar szegfű**, **leánykököcsin** (I. március), **közönséges napvirág**. Nem szabad legeltetni. Veszélyeztetett, fokozott védelemre javasolt társulás.

A fás társulások közül ki kell emelni a **csereszömöréc** **karsztbokorerdőt**. Meszes alapköveten, főként dolomiton, köves talajon kialakult, délies fekvésű fás együttes. Az erdő és a sziklagyepek mozaikja jellemzi. A fák – a **molyhos tölgy** (I. december) és a **virágos kőris** – 4-6 m-nél nem nőnek magasabba. A facsoportot övszerűen veszi körül a **csereszömörce** (I. október) cserjése. Ősszel a sárguló kőris, az aranybarna tölgy és a tűzpiros csereszömörce a fehér kövekkel festő ecsetje után kiált! Cserjék közül előfordul még a **fagyal**, a **pukkanó dudafűrt**. Gyakori lágyszárú növények: **sarlós gamandor**, **nyagezerjőfő**, (I. június), **hasznos tisztesfű**, **közönséges galaj**, **farkaskutyatej**, **közönséges méreggyilok**, **soktérű salamonpecsét**, **ágas homoklilium**, **bajuszoskásafű**. Sok, már tárgyalt védett növény más társulások mellett karsztbokorerdőkben is előfordul. Pl. orchideák. Minden állománya védendő, erdészeti beavatkozást nem igényel! Veszélyeztetett, fokozott védelemre javasolt társulás.

A „Hegyünkön” található védendő társulások „végére” értünk. A felsorolt, még nem védett növényekkel és más gyakori fajokkal márciustól újra részletesen fogunk foglalkozni.

Hibajegyzék a januári számhoz:

Többek között a Tábor-hegyi barlang leírójának neve helyesen így írandó: Kadié Ottokár. A Testvér-hegy elnevezése természetesen nem a németbarát, hanem a német, *barát* szóból származik. A Nagy-Hárs-hegy helyesírási hibával jelent meg.

Stollmayer Ákosné

Apróhirdetések

- Dobszerkő 20 000 Ft-ért eladó. Telefon: 30/921-3361
- Számolási, írási, olvasási problémával küzdő gyerekek fejlesztése. Telefon: 20/207-9948 és 20/207-6699
- Gyönyörű panorámájú, kétszintes, első emeleti öröklakás a Máramaros úton, nyári költözéssel eladó. Saját kertész, erkély, szauna tartozik a lakáshoz. Telefon: 30/907-2448

OLVASÓI LEVÉL

Legyünk irgalmasak négy lábú barátainkhoz!

2. rész

A januári számban a kutyákról és a madarokról esett szó. Nagy kár lenne, ha nem folytatnánk a sort környékünk gyakori ragadozó madaraival.

A ragadozó madarakból leggyakoribb – tétre megsza-
porodik az északról jövővel, a **karvaly**. Apró énekesekből szedi áldozatait. Igen támadó hajlamú, még a fák ágai között is kergeti áldozatait. Röptében alulról a hasa, melle kendermagos színű. Tavasszal a Csúcs-hegy és a hidegkúti Kálvária felett tartja nászrepülését az **egerészölyv**. Kakas nagyságú madár, pocokkal táplálkozik. Nászkiáltása kiőkiőkiő-nek hangzik.

A hideg beálltával rendszeresen etessük a madarakat! A legegyszerűbb és legjobban bevált módszer: két elhasznált harisnyába betesszünk 1-2 kg napraforgót. A harisnya végét bekötjük, és rákötünk 4-5 méter hosszú zsinórt. Sűrű ágú fa ágára – a zsinór végére kis súlyt kötünk, és azt átdobjuk egy 3-4 méter magasán levő ágon, de nem a törzshöz közel – a töltött harisnyát felhúzzuk. A zsinórt jól rögzítjük, miután a napraforgóval töltött harisnya 3-3, 5 méter magasra került. A cinkék a magokat szépen kiszedegetik. Lehetőleg olyan fát válasszunk, hogy macska vagy karvaly ne tudja a madarainkat „rajtaütésszerűen megtámadni”! Jó, ha körben sűrű bokrok vannak.

Kitehetünk megfelelő magasságra – 1.5-2 méter – drótra kötött, faggyút vagy sötlet zsírszalonnát is, egy öklömnyi darabot. Ha zsinórra kötjük, úgy a varjak elviszik.

A természetismeretben két hegyvidéki példaképünk is lehet. A Viharhegyi út nagy lépcsőjénél nőtt fel **dr. Loksa**

Imre, akiből az Állatrendszertani Intézetben lett egyetemi tanár, és a Szépvölgyben lakott **dr. Fridvalszky Lóránt**, akiben a Növényrendszertani Intézet tanszékvezetőjét tiszteleteljük. **Dr. Pátkay Imre**, a magyar biológusok doyenje pedig, több mint fél évszázada az óbudai amatőr madarászokból szervezte meg azt a gyűrűző gárdát, akikből kibővülve, kifejlődött az a sok ezernyi madárgyűrűző, akiknek tevékenysége ma már évi több mint 100.000 madár meggyűrűzését eredményezi.

Területünkön élő olyan állatok, amelyeknek hasznossága nem köztudott:

1. Egyre ritkább a **sündisznó**. Leginkább akkor észleljük, amikor egy autó már elgázolta, vagy egy kutya szétépte. Rovarevő emlős. Akinek kertjében megjelenik – gallyrakás alatt, melléképület lábazatánál –, örüljön neki, védelmezze, sőt etetheti is. Egy kis tányérra tett tejet, vagy a zöldbabfőzeléket is elfogyasztja, és megszeli. A kert káros rovarait szorgalmasan irtja. Ne tegyük le a pincébe, mert ott a körmei a szennyeződéstől összeragadnak, és az állat tönkremegy.

Ha mégis alkalmatlannak találjuk, hengerítsük kosárba és engedjük el az erdő szélén.

2. A **vakond**. Leginkább akkor észleljük, amikor a pázsitot túrja, mert ott cserebogárpajorokat talál. Ne pusztítsuk el. Ha alkalmatlan helyen túr, bontsuk ki járatát és tegyünk bele gázolajos rongyot. El fog hurcolkodni.

3. Mivel éjjeli tevékenykedik, legtöbbször csak holtan kerül szemünk elé a **cickány**. Kis egérnagyságú, de hengeres törzsű, feltűnően hegyes orrú állatka. Farka, lábai is rövid. Nagy rovarpusztító. A

macska megfogja, de nem eszi meg. Néha sufnikba is betéved, és az egérnek felállított és szalonnával csalizott egérfogó agyonüti.

4. A **földigilisztá**. Mezőgazdászok kiszámították, hogy a föld akkor tudja termőképeségét maximálisan nyújtani, ha egy hektáron harminc mázsa giliszta van a földben. (A hollandok, minden „tengerár” betörése után, a terület vízmentesítését követően, vásárolják a giliszták tömegét, hogy újból betelepíthessék földjeiket. Már Darwin végzett méréseket vizsgálatokat, hogy a földre helyezett téglákat mennyi idő alatt süllyeszti be a giliszták a föld alá. Kiemelkedő hasznossága, hogy szellőzteti a talajt, bevezeti a csapadékvizet és átforgatja a humuszt. Sajnálatos módon a műtrágyázás egyik nagy veszélye, hogy kiirtja a gilisztákat. A másik, hogy mesterségesen elszikesíti a termőföldet. Ezért helyesebb, ha komposztálással pótoljuk a talajerőt, ha már szerves trágya nem áll a rendelkezésünkre. Műtrágyával kevert pázsitokon az elsavanyodás első jele, hogy az elmohásodik.

5. A különféle **békák**: minden béka, de egyébként minden hüllő védett és elpusztítását a törvény tiltja. Táplálékuk rovarokból áll. Területünkön ma már nem halljuk a levelibéka „esőkérését”, mert a vizesárhok betöltötték, ugyanígy eltűnt a zöld varangy is, mely még 30 évvel ezelőtt általános volt. Ha valahol mégis észleljük, ne küldjünk le, hanem használat alapján ítélgessünk felette.

6. A különféle **pók**. Mindegyik rovarpusztító. Ha alkalmatlan helyen jelenik meg, óvatosan söpörjük lapátra és engedjük távolabb

szabadon. (Érdekessége a keresztes póknak, hogy a mohamedán vallás éppúgy, mint a kereszténység, legendába foglalta!)

7. Általában a **bogarak és lepkék**. Ha csak nem ismerjük annyira valamelyiket, hogy tudjuk róla, káros, ne tapossuk agyon. A bogarak között van sok, mely hasznos, a lepkék között pedig az „általában” színesek közömbösek, mert gyomnövényeken élnek. Több bogár és lepkefaj kiemelten védett. Így a szarvasbogár, az orrszarvú bogár, az éjjeli nagypávaszem, néme-lyik boglárkalepke, stb.

Aki a fiatalság körében intenzívebben kíván a biológiával foglalkozni, az ne léggússal akarjon eredményeket elérni, ne állítson össze „porfogó” bogár- vagy lepkegyűjteményt, hanem vegyen egy füzetet, ismerje meg az egyes fajokat, és kisebb vagy nagyobb sétáin, pontos dátummal és az időjárás megjelölésével részletesen jegyezze fel a látottakat, halottakat. Így bejárva egy területet leírja, lerajzolja, amit tapasztalt, úgy a növényekre, mint az állatokra vonatkozóan. Az egyik egyetemi oktató rendszeresen bejárta a Hidegkúti-medencét mindig azonos útvonalon, és éveken át feljegyezte, mikor, melyik növényfaj, az év melyik hetében virágzott. Természetesen, a területen megjelenő minden növény így nyilván-
tartásba került. De ugyanígy feljegyezhetjük az egyes madárfajok tavaszi első és utolsó észlelését is. Tudományos intézetek ilyen adatokból tudják a növény és az állatföldrajzi térképeket összeállítani, és az érkezési és elvonulási „átlagidőket” kiszámítani.

Dr. Bókai Bátor

Egy smasszer naplójából

Jobb az ilyesmit szakemberre bízni

(SZÁLKA ŐRNAGY FELJEGYZÉSEI)

Egyetlenegy tervezési feladat sem oldható meg, ha nem ismerjük a tervezési feladatot. Komoly bölcsességnek hangzik, de az is. Egy jó terv elkészítéséhez meg kell tudni, hogy mi a baj, mekkora a baj, és főképpen azt, hogy hol a baj. Aztán, mikor mindezek kiderülnek, az emberfia tervet készít a baj orvoslására. Tudták ezt a büntetés-végrehajtás tervezőirodájában már Szálka felügyelő idejében is. A bajok felderítése céljából az irodai felügyelők gyakran küldték a rabok egy-egy csoportját külső fegyintézetekbe kiszállásra. A rabkiszállásokra általában akkor került sor, ha a felügyelőket egyéb teendőik az irodához kötötték, vagy felettésemik éppen egy másik helyszínre küldték őket. A kiszállt rabokat vagy a menetrendszerinti „körszállítással”, vagy „eseti rabózással” (rabomobillal, azaz rabszállító autóval történő utaztatás) utaztatta az iroda. Az egyik kiszállás alkalmával esett meg Szálkával az alant következő, tanulságos eset.

Kellemes, nyári hétköznap volt, és Szálkának a megszokott módon három rabot készítettek föl egy eseti, rabózasos kiszálláshoz, azaz ellátták őket mérőeszközökkel, jegyzet-tömbökkel és utasításokkal. Az útba indítás előtt azonban egy kis baki csúszott az előzetes szervezésbe, ugyanis a célintézet nem küldött a rabójával „kísérő őr”.

Tudni kell, hogy az akkori előírások szerint a rabokat szállító rabón minimum két állományi személy kellett tartózkodjék: egy gépkocsivezető és egy kísérő őr. A kísérő őr is általában a célintézet adta, de az örökös létszámihiány miatt az előírást sokszor egyszerűen nem lehetett betartani. Mit tehet ilyenkor a szerencsétlen smasszer? Hát mit tehet? Megkeresi a kiskaput. Ugyanis! Azt nem írta elő a szabályzat, hogy a rabóba „üresen” is kell kísérő őr a sofőr mellé. A célintézet tehát elküldte a rabót üresen, csak sofőrrel, és aztán megpróbált valahogy kísérelő őr szerezni a rabszállító visszaúthoz. Ez a szerzett őr az esetek nagy többségében az iroda valamelyik felügyelője volt, és minő véletlen, a mi történetünkben épp Szálkává lett a kitüntetett szerep. Így tehát, ez az akadémia is elgördülve a kiszállás útjából, indulhatott a gárda. Szálka felügyelő – elbúcsúzáva kollegáitól – felkászálódott az iroda elé gördülő rabóba a sofőr mellé, és máris lódultak a célintézet felé.

Az eseti rabózasoknak ebben a kezdeti

szakaszában az aznapi visszatérés, mint olyan, sohasem volt még biztos. Most sem. A sofőr tájékoztatása szerint az alattuk guruló rabót délután szervizbe kell vinni. A másik intézeti járgány viszont három napja a szervizben van, és egyáltalán nem biztos, hogy éppen aznap délutánra megjavítják. Lesz-e vajon épékzláb rabó, ami Szálkát és csapatát visszaviszi délután az irodába? Még nem lehetett tudni.

Kissé nyugtalanul, de a szebb jövőbe vetett rendíthetetlen hittel szívében Szálka felügyelő tehát békésen zötykölődhetett a hon egyik minősíthetetlenül pocsk országútján. Háta mögött, a rácsosozott utastérben az egyik rab éppen két társának ecsetelte a legutóbbi rövid „eltávja” során, a gyengébb nem háza tájáról szerzett, legfrissebb tapasztalatait. Szálka mellett, a vezetőfülkében a kétféle típusú sofőrök egyikféle típusú példánya ült. A bőbeszédű. (A másik típusú a hallgatag.) Emberünk, a Szálkára zúdított szóáradatával tulajdonképpen semmit nem mondott, ráadásul egyáltalán nem törődött azzal, hogy Szálkát érdekli-e, amit beszél, vagy sem. Szónoklásának célja nem beszélgetés kezdeményezése, hanem inkább az elalvás elleni heroikus küzdelem győzelemre vitele volt. Szálka érezte és tudta ezt, de azt is, hogy sem a szóáradatra, sem a háta mögötti susmorgásra nem tud figyelni. Külön-külön sem, meg egyszerre sem. Illendőségből, és hogy ne tűnjön udvariatlannak időnként megeresztett egy-egy „hát igen”-t, „úgy van”-t, „ez rettenetes”-t, bár nem igazán volt biztos benne, mikor helyesel vagy tiltakozik megfelelő időben. Talán nem is érdekelte nagyon. Aztán egyre laposabbakat pislogva, lassan, menthetetlenül elnyomta az álmot. Ő úgy érezte, csupán néhány másodpercre szunyadhatott el (volt az fél óra is), mindenestre hirtelen két dolog ébresztette föl egyszerre. Egyrészt megállt a rabó, másrészt megszakadt a sofőr monológja.

Szálka riadtan körülnézett, de azon kívül, hogy megérkeztek a célintézetbe, semmi különös nem észlelt. Megnyugodott hát, komótosan lemaszott a vezetőfülkéből, és ettől a pillanattól kezdve késő délutánig az órái a rutinszerű szolgálati ténykedés jegyében teltek. Tisztelegő látogatást tett az intézet parancsnokánál, majd a kávé után együtt járták be az intézet területét. Délben az intézet vezetőivel diskurálva elfogyasztotta

munkaebédjét, amely után az őrszolgálat hívta meg kávéra. Miután ezt felhörpintette, Szálka elindult megnézni, mit végeztek a rabjai, hogyan halad a fölmérés.

Nos a fölmérés nem haladt, mert már befejeződött, és a rabok – kezükben a telerajzolt jegyzet-tömbökkel – egymással beszélgetve várták Szálkát az intézeti garázsok előtt. Szálka – odaérve hozzájuk – figyelmesen meghallgatta beszámolójukat, elégedetten mosolygott, majd hirtelen elsápadt, és földbe gyökerezett a lába. Meglátta ugyanis, hogy a rabójuk meglehetősen kibelezve bambán csücsül az egyik szerelőakna fölött. Jómaga is csak a rendszámára pislantva ismerte föl. Időközben a garázmester úgy döntött, hogy mégsem viszik szervizbe, hanem inkább helyben megbuherálják. Ezekről a buheráktól a felügyelőnek mindig égne az állja a haja. Most is. Éppen egy kacskaringós, cifra káromkodásba kezdett volna, mikor éktelen csikorgással egy rabó kanyarodott hirtelen a garázs mögül Szálka elé.

– Ezzel megyünk, felügyelő úr! – mondta Bőbeszédű biztatón vigyorogva ki a fülkéből. – A szervizből hozom, most lett kész. A mienk, amint látja, egy darabig még itt marad.

Szálka látta. Amint. De nem sokáig nézgethette, mert időközben beindult a „vissza-utaztatás”-gépezet. Ellenőrzés, papírmunka, ígérek, bepakolás, beszállítás, üdvözlések, majd újabb ellenőrzés, papírmunka stb. stb. stb., aztán végül indulás hazafelé.

Az intézetükből elmenetben – ezt Szálka régóta tudta – a sofőrök mindkét típusa egyértelműen hallgatagokká válik. Félreértés ne essék, nem idő előtt jelentkező honvágy gyötri őket. Nem! Csupán arról van szó, hogy nekik még aznap este, vagy éjszaka vissza kell érniük a célintézetbe. Egy napon háromszor ugyanaz az út! Nem semmi! Az ilyesmit talán csak a menetrendszerinti városi buszjáratok vasidegzetű sofőrjei bírják. De hát hiába! A szabályzat az szabályzat, a gépkocsihiány az gépkocsihiány. Ezért lesznek a rabók hallgatagok. Szálka bízást számíthatott egy csendes, szóáradatmentes, hazafelé útra, ezért elégedetten vackolta be magát a vezetőfülke sarkába. A rácsosozott utastérben a rabok bágyadtan bóbiskoltak. Mindezeket maga is tudomásul véve, a rabomobil békés hatvanas-hetvenes tempóban kezdett poroszkálni a visszaút hepe-hupáin.

„Bizony mondom néktek, a büntetés-végrehajtás útjai kifürkészhetetlenek!” – idézhetnénk Szent Adorjánt, a smasszerok védőszentjét, ha ő mondta volna ezt. Igaz, ő még nem ismerhette a rabomobilokat, de talán büntetés-végrehajtás már az ő idejében is volt. Így akár ő is mondhatta. De nem is ez a lényeg, hanem az, hogy a frissen reparált rabomobil egyszer csak feladta a poroszkálást, majd azt mondta: – Klakhrrr! Aztán lecövekelt, és nem mozdult többé.

Szálkáké éppen egy benzinkutat hagytak el úgy két kilométerre, mikor az izé beizélt. Finoman szólva. Szálka autóműszaki ismeretei alulról közelítették a sárgarigót, így aztán magát túlszárnyaló teljesítménynek számított, hogy futotta tőle egy kis szellemes megjegyzésre:

– No, csak nem fogyott ki a petróleum?

A sofőr (autóműszaki ismeretek, mint fent) viszont irgalmatlan nagyot csapott a volánra, és mondott valamit, ami a szerelő felmenőivel volt kapcsolatos, ámbátor korántsem hízelgő. Kezdetét vette az ilyenkor szokásos, de teljesen felesleges alibi-indítozás.

– Kl-kl-kl-fú! – mondta ezekre a derék autó.

A rácszott utastérből óvatosan előreszólt az egyik rab:

– Mi történt, felügyelő úr? Tisztelettel!

Valamiből megsejthette, hogy nem azért álltak meg, mert esetleg virágot akarnak szedni a tarka réten, édes kettesben Szálka és a sofőr. Szálka, megtalálva a legfelelősebb, ám kétségtelenül értelmes választ:

– Megálltunk.

(folytatjuk)
Szász Kálmán

Évszakok

Beteg a tél. Nagyon beteg. Olyan, mint az öregember: reszkető, könnyen síró, messze néző.

Búcsúzik a tél.

Nappal már alig látni. Csak éjjel jár, mint a beteg, aki a nappalt átalussza, de a sötétben papucsot húz, és elmoszkál a szobában, hogy ne legyen olyan hangos az óra, és ne legyen olyan rettenetesen mély a csend.

Olyan a tél, mint a haldokló, akinek várnak a halálára. A rokonság összenéz, és a szemekben ez van: Végrendeleit nincs, minden a mienk...

A tél ezt tudja és búcsúzik. De csak éjjel. Öregesen járja az erdőt, és simogatja a fákat, melyek most ébrednek:

– Nono, kis fák. Miért borzongtok? Nem voltam szigorú hozzátok, ezt emlékebe hagyom...

És keze nyomán dér hull a fákra, melyet reggel leráznak magukról. Nem kell az öregember ajándéka senkinek.

A fagyzugokban, északi dombtetőkön ott hevernek régi hórongyai. Pizkosan, tépetten. Nem mos, nem varr az öregemberre senki. Minek? Úgyis meghal... Mindenki tudja.

Tudja a nap, tudja a szél és tudják a felhők, akik szolgálai voltak és most széthordják utolsó rongyait, és komiszkodnak az öreggel, akár az emberek. Talán ők is tudják, hogy: a kidőlt keresztnek senki nem köszön.

Én köszönök! Én nem szeretem az erejükben dölyfösködőket, mert tudom, egyszer úgyis elesett és szomorú lesz mindenki. A kemény tekintet: alázatos és révedező lesz, a parancsoló nagy hang: lágy és kérő. Az ököl: kinyújtott, reszkető tenyér.

Az öregembernek, ha Tél is a neve: nincsen ökle... Én most se bántom a telet, és megnézem a hófoltokat, melyeket mintha cigányok hagytak volna útmutatónak későbbi karavánok számára.

Az egyik hófolton három fekete gomb. De mozognak. Összebújnak és szétugranak. Miféle nép lehet? A kocsim arra megy, és közben előveszem a gukkert. Amikor elég közel érünk, megállunk egy bokor takarásában, és belenézek a távcsőbe. (Micsoda buta szó! Egy cső, amely „táv”! Új szavakat csak a magyar parasztnak lenne szabad csinálni. Joga is legtöbb van hozzá. Ő a távcsőre azt mondja: messzelátó. Mennyivel kifejezőbb és magyarabb!)

Egyszóval belenézek a messzelátóba, melyben megjelenik két szürke varjú, egy nagy gatyás ölyv és köztük valami elhullott vad, melyet tépnek. Egy nyúl.

Egyik oldalon áll az ölyv, másik oldalon a

két szürke. Esznek. Az ölyv tempósan, a két szürke mohón és mindig szemtelenebben. Amikor az ölyvet már szinte leszorították a zsákmányról, az a legnagyobb nyugalommal fejbe koppintotta az egyik szürkét.

A varjak – káár..., káár – felrebbentek a levegőbe, és szidták az ölyvet, mely azonban tökéletes nyugalommal evett tovább. A varjak is belátták, hogy kár megsértődni, és leszálltak újra az élelem mellé. Az ölyvet ez sem izgatta. Ismét hármában tépték az elhullott nyulat. A szürkék illedelmesen, az ölyv tempósan. A varjak azonban hamar elfeledték az előbbi intelmet, mert megint szemtellenül maguknak akarták az egész zsákmányt. Majdnem rámasztak az ölyvre. Az mintha csak erre várt volna: – Kopp! – lekent egyet, amelyik közelebb volt hozzá. A varjak már fel sem repültek, csak hátraugrottak, megkárógták az ölyvet, ki evett tovább, mintha amazok a világon sem lettek volna.

A varjak erre megint „jó fiúk” lettek, és egy darabig tisztességesen ették az ő oldalukra eső részt. De nem sokáig. A szemtelen természet hamar kitört belőlük, az ölyv pedig – valami tökéletesen komikus felsőbbbséggel – hol az egyiket, hol a másikat kólintotta fejbe. Mint amikor a tanító vonalzóval odakoppint a rossz gyerekeknek.

Nem várhattam meg a végét, de jó tíz percig olyan élvezetet kaptam, melyet csak a természet mindig tökéletes színpadán láthat az ember.

Lám, a búcsúzó öreg Tél nem hálátlan. Megemelt nekem a kalapomat csakúgy, mint mikor virágjában volt, s _ adott valamit, amit soha el nem veszíthetek....”

Részlet Fekete István „Elmegy a tél” c. novellájából

Bérci Mária

ÓHEGY-HÍREK

HAVILAP

Kiadja: Óbuda Hegyvidékiek Egyesülete
1037 Bp., Toronya u. 33.
Telefon: 430-1326

Felelős kiadó: Rajnák László elnök

Szerkesztők: Bérci Mária
Cseresznyák Veronika
Jármayné Tatár Judit
Piroch Zsuzsa
Szász Kálmán

Hirdetésfelvétel: Óhegy Egyesület
Telefon: 430-1326

Előkészítés: Petit Typo Bt.

Nyomás: Tax Druck Kft.
2335 Taksony,
Vezér u. 2/a

Megjelenik: 2800 példányban

KEDVES HEGYLAKÓK!

Tracspartira szeretnénk
meginvitálni Önöket.

Beszélgetni, pletykálni mindennapi
dolgainkról, ismerkedni, teázgatni,
zsugázni, megváltani a világot.

MINDEN KOROSZTÁLYT
SZERETETTEL VÁRUNK!

Február 14-től, péntek délutánon-
ként 4 órától 8 óráig bármikor
lehet jönni és bekapcsolódni
a beszélgetésbe, a programokba.

Iskolai hírek

A 2003-as új esztendő kellemes meglepetéssel kezdődött intézményünkben. A tetőtéri szép termek előtti folyosón a nehezen tisztán tartható linóleumot a földszintihez hasonló szép, barnás kőburkolat váltotta fel.

A folyamatosan bővülő, szépülő épületünket megtekinthetik, ha részt vesznek az idei tanévben is megrendezésre kerülő „Euró-hét” valamelyik programján, február 3. és 7. között. Hétfő, 15–17: Angol Szalon VI. Országismeret és élménybeszámoló

Kedd, 12.30–14.30: Népek játéka, vetélkedők Szerda, 19: Irodalmi est bentalvással Csütörtök, 12.30–14.30: Kulturális irodalmi délután

Péntek, 15–17: Korok ruhái – farsang

Reméljük, ez a rendezvény is hasonló minősítést kap, mint az elmúlt tanév EU projektje.

A pályázatot kiíró Tempus Közalapítvány bíráló bizottságának minősítéséből idézünk pár mondatot. „A tartalmas, lelkes és kreatív munkát, melyet a résztvevők végeztek az év során... igyekeztünk közkinccsá tenni a sajtó segítségével is”. „...A szabadidő igénybevétele mellett a feladatokat sikerült többnyire tantárgyi keretben megvalósítani, sőt bizonyos mértékig megvalósult a tantárgyköziesség is. A hátrányos helyzetű diákok is aktívan részt vettek a munkában. A nyelvi nehézségek mellett is megvalósult a partnerek közti együttműködés.”

A látványos egy hetes programon kívül tanulóink olasz és portugál partnereinkkel angol nyelvű levelezést folytatnak. A munka jelentős szervezést igényel, amit nagy munkabírással Kádár Eszter tanárnő fog össze. Az eredmény elsősorban neki köszönhető. Lehet, hogy ennek a munkának is van köze ahhoz a szép eredményhez, amit tanulóink az angol versenyeken elértek.

Az angol versenyeken elért helyezéseink:

a szépkiejtési verseny vers- és prózamondó 3. és 4. osztályos kategóriájában Havas Katalin III., Vágújhelyi Gergely, Debrei Kata és Budaházy Lili a VII., illetve IX. helyen végeztek.

Az 5. és 6. évfolyamon Budaházy Katalin I., Mező Virág és Soós Andrea IV., Molnár Sarolta az V. helyezett lett. A 7. és 8. osztályos korosztályban Ivanova Anna III., Nagy Kinga, Pasztirák Kristóf és Szigeti Rozália a VII.–IX. helyen végzett.

A kerületi angol nyelvi „Zápor” verseny II. fordulójába jutott az 5. osztályból Molnár Sarolta a II., Gazsi Zoltán a III., Török Réka a IV. helyen végzett. A 6. osztályosaink közül Török Gergely a II., Soós Andrea a VII., Debrei Nóra a VIII. helyen jutott tovább a 10 fős döntőbe.

A 8.-os tovább jutóink az I helyen Borgström Dániel és a VIII. helyen Ivanova Anna.

Az Általános Iskolák Országos Angol Tanulmányi Versenyének 2. budapesti fordulóján is eredményesen vett részt Havas Zoltán 7. osztályos és Borgström Dániel 8. osztályos tanulóink.

A jó eredmény a szorgalmas tanuláson kívül az angol tanárnők munkáját is dicséri. Köszönjük színvonalas teljesítményüket.

Öröm számunkra, hogy matematikából is nagyon sok tanulóink vállalkozott a versenyen történő megmérettetésre, és többségében a mezőny első felében végeztek.

Az Árpád Gimnázium által az 5-6. osztályosoknak szervezett Amfiteátrum versenyen a 47 csapatból iskolánk indulói a 24. helyet szereztek meg.

Egyéniben az 5. osztályosok 103 fő indulójából Szabó Balázs a 32., Szunyogh András a 33. helyet szerezte meg. A 6. osztályosok 148 fős mezőnyében Buday Zoltán a 47. lett, de Vámosy István és Kürti Péter is sikeresen szerepeltek.

A Bolyai János Matematika verseny a 6. osztályosok számára került kiírásra. Itt a 77 fő indulóból Vámosy István az V., Buday Zoltán a VII. helyet szerezte meg. Kürti Péter és Zsigmond Levente is a mezőny első felében kapott helyezést.

A kerületi matematika versenyen a 8. osztályosok is dicsőséget szereztek iskoláknak. A 64 versenyző közül Berceli Mónika VI. helyezett, Berzai Tamás XI. helyezett lett.

A szép sikerekhez biztosan az is hozzájárul, hogy az Abacus rejtvénymegoldó versenyen folyamatosan nagy számban vesznek részt tanulóink. A jó eredményt elért versenyzőinknek és Kasovitz Judit tanárnőnek gratulálunk.

További jó eredményünket Gazsi Tilda, 4. osztályos tanulóink szerezte, aki népdaléneklési versenyen indult, melyen II. helyezést ért el.

A III. kerületi Sportiroda és Diáksport Bizottság által rendezett diákolimpia versenyen pedig Markhot Péter, 3. osztályos tanulóink sakk sportágban I. helyezést ért el. Gratulálunk.

A Himnusz születésének napját – január 22-t – ebben az évben is méltó módon ünnepeltük meg. Versekkel készültek tanulóink. A gyerekekből álló zsűri Hercegfalvi Erika tanárnő vezetésével hozta meg nehéz döntését.

A 4. osztályosok közül az I. helyezést Gazsi Tilda és Zsigó Ádám érdemelte ki, a II. helyezett Turtsányi Gábor lett, a III. helyet pedig Szentés László szerezte meg.

Az 5/a. versenyzői közül holtversenyben Kádár Emese és Mező Virág lett az I. helyezett, míg Szirtes Anilla a II., Bene Zsófia és Chowdhary Zsófia a III. helyet mondhatja magáénak. Az 5/b-ből Takáts Tamás lett a legjobb, Vízi

Kristófot a zsűri a II. helyre sorolta, a III. helyezésem több gyerek is osztozott, mert Balogh Eszter, Katona Geraldine és Török Réka együtt mondtak részletet a János Vitézből, és a külön induló Lesó Zita is megkapta a III. helyezést.

A 6. osztályosoknál testvéréhez hasonlóan I. helyezett lett Takáts Andrea, míg Bíró Nóra és Drippy Csenge a II., Foitl Rebekát az évfolyamán belül a III. helyre sorolta a zsűri.

A 7. osztályosok közül I. helyezett lett Bakonyi Ágnes, a II. helyezést Tower Edvina szerezte meg.

A 8. osztályból I. helyezett lett Berceli Mónika, II. Borgström Dániel, III. Szegvári Enikő.

A közönség díjat Romhányi József: Juliska című vidám verséért egyhangúlag Mező Virágnak ítéltek a kicsinyek. Minden résztvevő úgy érezte, hogy gazdagabb lett a Magyar Kultúra Napján egy szép élménnyel és sok kedves költeménnyel. Köszönjük az előadók felkészülését, vállalkozó kedvét, a közönségnek nyújtott örömteli percekét.

Közeledik az adóbevallások ideje, ezért tisztelettel kérjük, hogy idén is gondoljanak intézményünkre, és adójuk 1%-val gyarapítsák az Erdőalja Alapítványt.

Adószámunk: 19020305-1-41.

Megköszönjük mindannak a sok hegylakónak és pártoló tagnak, aki 2002-ben is részünkre utalta adója 1%-át, és így 625611.- Ft-tal gyarapodott alapítványunk.

Egyben beszámolunk róla, hogy mire fordítottuk, illetve fordítjuk ezt az összeget.

Az Erdőalja Alapítvány a korszerű oktatáshoz elengedhetetlen eszközökkel gyarapította tovább intézményünket. Vettünk egy korszerű írásvetítőt, és a termék számának növekedése miatt még egy videót. Tervezzük egy osztályterem padjainak kicserélését, és ebben az évben is hozzájárul az alapítvány ahhoz, hogy az erdei iskolába minden tanulóink eljuthasson.

Reméljük, jövőre is hasonló mértékben gyarapodik az Önök jóvoltából alapítványunk.

Még csak a félévzárás ideje van, de máris kezdődik a felkészülés a 2003/2004-es tanévre.

A szokásos módon szeretnénk elegendő információval ellátni a 6. életévüket betöltött gyermekek szüleit, hogy tudjanak dönteni, melyik iskolába szeretnék beíratni a gyermekeiket.

Intézményünk a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola március 7-én, pénteken 17 órától Szülői fórumot tart.

Szeretettel várunk minden érdeklődő anyukát, apukát, nagyszülőt.

Marótiné Horváth Gizella
igazgató

BRIDZS

Mit hozott az új év?

Úgy tűnik, hosszas vajúdás és egyeztetések után egy időre állandósult klubunk helyzete a Népházban. Szerdai klubnapunk esti 6 órás időpontja és helye – a Tükörterem – változatlan maradt. Ebben az időben látogatjuk nagyobb létszámban a kártyasztalokat.

No és mi lett a hétfővel, a bridzstanfolyamok és az egy-két asztalos játékok pótnapijával? Hát, ami azt illeti, majdnem elveszett. A női torna ugyanis a hétfői és csütörtöki napot, azoknak is az estjeit kérte és kapta a vezetőségtől a Tükörteremben – e két napra hosszú távon folszabadítva a nagytermet, ahol korábban működtek.

Mi, bridzsezők tehát kiszorultán hétfőn a Tükörteremből, egy időre átmeneti megoldásnak azt találtuk ki, hogy egyikünk-nél-másikunknál – ahol az ilyesmi kevésbé volt családilag zavaró – tartottuk meg házi parti formájában a „pótnapot”. Ezek a bulik a karácsonyi ünnepkör egymást látogatós légkörének lendületébe még bele is fértek, de végleges megoldásként mégsem tartottuk igazán jónak. Mi a fenének van akkor a Népház, ha pont ezeket a családinal nagyobb, de össznépinél kisebb, közös szórakozásokat nem ott lehet bonyolítani, rendezni! (Az emberfia sem mehet mindig a kocsmába!) Azt hiszem, ezeket a szerveződési formákat, s ezeknek kissé kibővített formáit nevezik az angolok club-nak. Jól is működnek ott, a ködös Albionban idestova már néhány száz éve. Nem ártana, ha az egymás iránti türelmet csigatempóban tanuló országunk minél több pontján valószínűleg meg ilyen intézmények.

Elnézést az iménti bölcseledő kis eszmefuttatásért, de úgy érzem, nem idegen a témánktól, és egyébként sem tartom haszontalannak.

Visszatérve tehát a helyproblémánkhoz, ezt is megoldotta váratlanul az élet. Sajnálatos

módon a Teleház – pénzügyi okok miatt – bizonytalan időre működésképtelenné vált, és a neki korábban helyet adó kis könyvtárszoba kihasználatlanul kongott. Az egyesületi vezetőség egyeztetésével a házi partikat visszaköltöztettük hétfőnkön a Népházba, mégpedig a volt Teleház megürült szobáskájába. A helyiség nem túl nagy, de a két (cipőkanállal három) asztalnyi, lelkes kártyás népség azért, ha szűkösen is, de elfér benne.

És mi történt még?

Az előző számunkban beígért bridzstanfolyam sajnos kisszámú, ám annál lelkeesebb résztvevővel elkezdődött. Csatlakozni még mindig lehet, az oktatás hétfőnként délután 6 órakor kezdődik a könyvtárszobában (volt Teleház).

Nem kis büszkeséggel emlétem meg azt, hogy bridzsklubunk egyre népszerűbb. Januárban egyre újabb és újabb párok bukkantak föl szerdai klubnapjainkon, mígnem egyszerre csak, éppen 22-én, Guinness-rekordot javítottunk, és az eddigi legnagyobb asztalszámot – hetet – számlálhattuk meg a Tükörteremben. A zannát neki! A sok-sok új kabát és az üdítőket, szendvicseket hordozó büféasztal már nem is fért be a szobába. Mi lesz még ebből?

Befejezésül már csak annyit, hogy mivel lapunk januári lapzárta egy nappal megelőzi a szokásos hó végi pezsgő-partikat, ez utóbbi nyertes-listáját nem áll módunkban e hasábon közreadni. Ígérem, hogy márciusi számunkban visszamenőleg pótoljuk az elmaradtakat.

A bridzs iránt frissen érdeklődőket, valamint a berozsdásodott bridzstudásukat megújítani szándékozókat változatlanul szeretettel várjuk klubunkban. Érdeklődni lehet a 250-61-31-es telefonszámon, Csige Sándornál, vagy szerdánként este 6-kor a helyszínen.

Szász Kálmán

(Mostoha)anyanyelv-
(öltögető)

Áll a villamos a Vörösvári úti megállóban. Marcona külsejű, szakállas férfiú szalad. A villamosvezető emberséges, vár egy-két másodpercet rá. A marcona felpattan, „köszike” (sic) morogja, majd becsörtet a kocsi belsejébe.

Gyerekszáj

Három év körüli fiúcska ül a Csillaghegy felé haladó buszon anyukája ölében. Egy-két utas bágyadozik némán a helyén a nyári hőségben. A csendességbe egyszer csak belerivall az édesen csilingelő gyerekhang: „Anyá! Pukiztam!”

30 fokos kánikula. A busz zsúfolt. Hering módra szoronganak az álló utasok. A tömegben, anyukája kezét fogva izeg-mozog egy öt év körüli kislány. Mama. „Ne ficáncolj annyit, senkinek se jó ebben a tömegben!” Kislány: „Könnyű neked ott fenn, de itt nekem nagyon rossz a sok bűdös fenék között!”

Hideg januári reggel. A villamos utasai fázós csendben hallgatnak. Az ablak melletti ülésen egy kisfiú csiszatolja a párás ablakot a kesztyűs kezével. Apja rászól: „Ne csináld fiam, vizes lesz a kesztyűd, és fázni fog a kezed.” A gyerek kis idő múltán folytatja a műveletet (Ki szeretne látni!). A papa most már erélyesebben: „Hányszor mondtam még kisfiam, hogy ne csináld?! Nem értesz a szóból?!” Mire a gyerek: És neked hány-szor mondta az anyu, hogy ne pisilj a mosdóba, és te mégis?!”

BIOBOLT A HEGY TÖVÉBEN

A VARGA ÖKOGAUDASÁG MINTABOLTJA
Nem csak vegetáriusoknak!

VEGYSZERMENTES ÉLELMISZEREK

- Kenyér és péksütemény
- Tejtermékek (extra főlőzetlen tehéntej, lágysajt, élőflórás joghurtok, kaukázusi kefir, túró)
- Ivólevelek (gyógy- és élvezeti)
- Bioborok széles választéka
- Mangalica hús, szalámi, sonka, tepertő, kolbász, zsír és szalonna különlegesség (védőkoleszterin tartalmú!)
- Bio szárnyas (csirke, kacsa, pulyka) valamint tojás
- Különleges dzsemek, mézek, pástétomok
- Salsa, pesto, mediterrán mártások és öntetek
- Magyorkrémek, kekszek, ostyák
- Svájci biocsokoládék
- Tea és kávékülönlegességek
- Vegetárius pecsenyészir, Ha-Wa-Shi

REFORMÉLELMISZEREK

Candida ellenes termékek
Szójatermékek (Tofu, tej, párizsi) • Gyógyhatású termékek
Biokozmetikumok – bio mosószer
Nyitva: hétfőtől péntekig 10-18 óráig
BÉCSI ÚT 223. Az Eurocenterrel szemben!
EZT KI KELL PRÓBÁLNI!

Ha a hegy megy:

Tanuljunk a „kelta tigristől”

FELESÉG VOLTAM ÍRORSZÁGBAN (4. rész)

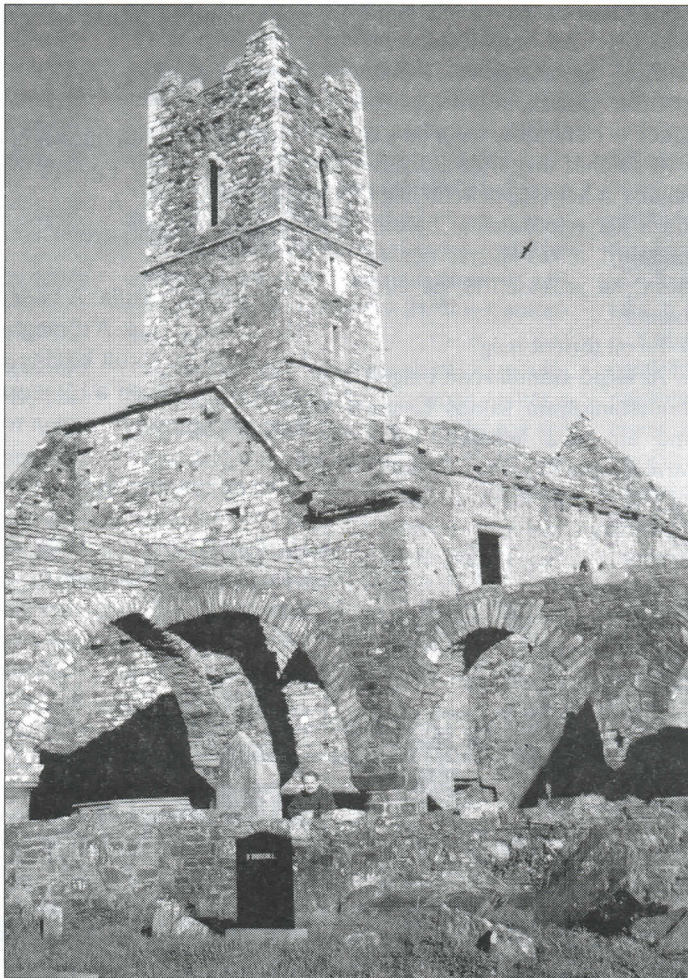
Az írek emancipációja, a szabad Írország megszületése, az ír nemzet napjainkban tetőző társadalmi és irodalmi újjászületése a cromwelli hódításokat követően, sok áldozatot követelő fegyveres felkelések árán, az elmúlt két évszázad fejlődésének lassan érlelődő gyümölcse volt.

Az ír nemzeti szellem – a közhittel ellentétben – nem csak a katolikusokban élt. A nagy adókkal sújtott protestánsok – elsősorban az amerikai függetlenségi háború példáját követve – nyíltan kezdtek fellépni a protestáns ír nemzet, a független ír állam mellett. A francia forradalom hatására sikerült elérni 1793-ban, hogy a gazdag katolikusoknak is legyen szavazati joguk.

1801-től Írország már nem önálló gyarmat, hanem az Egyesült Királyság része, közvetlen londoni irányítás alatt. A Westminster azonban továbbra sem fogadott be katolikus képviselőket az Alsóházba. Az írek helyzete változatlanul elkésérítő volt, de a XIX. század társadalmá már nem szívesen kezdett fegyveres harcba, jobbnak tartotta a békés egyezkedést. Végül is 1829-ben megszületett az az új törvény, amely kimondta, hogy a katolikusok is választópolgárok, „lépnek elő”.

Daniel O’Connell, a Kerry grófságból származó katolikus ügyvéd az „emancipáció” jelszót hangoztatva létrehozta az ország történelmének első nemzeti tömegmozgalmát, amely élére állt a britekkel való Unió eltörlését követelő erőszakmentes tiltakozásoknak.

A politikai eseményeket egy időre háttérbe szorította a természeti katasztrófa. 1845 és 1850 között ugyanis az ír parasztok alapvető táplálékát jelentő burgonyatermés három egymást követő évben a burgonyavész martaléka lett. Az éhínség

Timoleague apátság romjai. A XIII. században alapított ferences kolostor sokáig egyúttal a spanyol borkereskedelem egyik fő közvetítője is volt.

get tífusz és kolerajárvány súlyosbította. Az ország nyolcmilliónyi lakosából mintegy millióan meghaltak és legalább ugyanennyien kivándoroltak, főképp az Egyesült Államokba. A nagy kivándorlás 1920-ig folytatódott, és ennek eredményeként további több mint négy-millió ír távozott a szigetről. A XIX. századi ír függetlenségi megmozdulások meghatározó alakja volt Charles Parnell protestáns földbirtokos is, aki az önkormányzat elérése mellett, elsősorban a mezőgazdaságból élők helyzetének javításáért küzdött. Egyre erőteljesebbé

vált az ír nyelv újraélesztéséért folytatott harc is. A nemzeti kultúra, ipar és mezőgazdaság védelme mellett általánossá vált a passzív ellenállás az angol unionista törekvésekkel szemben. A Sinn Féin (jelentése: mi magunk) mozgalom egyik vezéralakjához, Arthur Griffith nevéhez fűződik a csekély ír-magyar politikai kapcsolatok egyik mozzanata. A „United Irishman” c. lapban 1899. április 29-én hosszasan fejtegette a Kiegyezés történelmi jelentőségét és Magyarország ezt követő alkotmányos helyzetét. 1904-ben pedig pamfletet is kiadott „Ma-

gyarország feltámadása” (Resurrection of Hungary) címmel, amelyben az osztrák-magyar monarchiához hasonló angol-ír megegyezés kedvező lehetőségeit taglalja.

Az 1900-as évek elejére felgyülemlett feszültség az 1916-os Húsvéti Felkelésben csúcsosodott ki, amikor Padraic Pearse vezetésével a felkelők elfoglalták a dublini főposta épületét és kikiáltották az Ír Köztársaságot. A rosszul előkészített lázadás vezetőit az angolok kivégezték. A következő évek története így foglalható össze: gerillaháború, elnyomás, alkuk, polgárháború. 1923-ban sikerült megkötöni a Szabad Ír Államot létrehozó szerződést, amely meghúzta az Észak-Írország és az Ír Köztársaság között ma is fennálló határokat. A Szabad Ír Állam 1948-ban vált köztársassággá. Az új állam az 1920-1930-as gazdasági válság közepette óriási gondokkal küszködött, de a nemzeti azonosságtudatot erősítették olyan belpolitikai intézkedések, mint pl. az ír nyelv hivatalossá tétele. 1958-tól érkeztek jelentősebb mértékben külföldi tőkebefektetők az országba, ami elősegítette a munkahelyteremtést a fiatalok számára. A Köztársaság 1972-ben lépett be az Európai Unióba. Napjainkban az Ír Köztársaság és Észak-Írország – amely ma is az Egyesült Királyság része – között nincs kiépített határ. Elhagyott útlevél-ellenőrző épületek, pénzváltók jelzik a múltat. A ma is működő műszaki berendezések, kamerák, amelyek a „határon” átlépő gépkocsik, személyautók minden szegletébe szinte bepillantanak, talán csak megszokásból, a múltból ott felejtve keresnek „gyanús elenséget”? Erre szeretnék a továbbiakban választ adni.

(folytatása következik)

László Katalin

Jelentés „Dezső III.” utóéletéről (aki egy disznó)

Már péntek este kémleltük az eget, figyeltük a meteorológiai jelentéseket: mi várható? Hó? Eső? Köd? Napsütés? Hideg? Meleg?

A szombat reggel kicsit ködösen indult, de a beígért „fogadó pálinka” (túrkevi gyógyszer, hála néked érte, Soós Ibolya!) felmelegítette a kis csapatot, mely a 140 kg-os „Dezső III.” (hála néked érte, Galambos Lajos!) utolsó perceinek tanúja lett.

„Dezső III.” nem volt egy harcos alkat, hamar megadta magát Sági György mesteri fogásának (szúrásának). A mi Szabó Janink vezényletével az egyre sokasodó társaság tette a dolgát. Ki-ki fokhagymát, hagymát, zöldséget, krumplit pucolt, s leste a karmester szavát, hol tehet valamit a jóízű siker érdekében. A szakszerűen feldarabolt disznó utómunkálataiban az ifjúság is kivette a részét. Legyen a nevük e helyt megörökítve: Novath Gábor, Galambos Bence, Mezei Fruzsina, Ők hárman kockázták fel a tőpörtyűnek valót, vágták a hússokat a daráló alá. Nagy szakértelemmel dolgoztak! A kisült végeredmény is ezt igazolta.

Közben készült a reggeli: hagymás vér, Lehmann bácsi világhírű kenyerével. Folyamatosan sült és fogyott a fokhagymás flekken, abálódott a májas hurkának való, készült az orja leves, a toros káposzta; és a nap is kisült.

A létszám nőtt, „Dezső III.” fogyott.

A népes gyereksereget 11 órára sikerült Soós Ibolyának a nagyterembe összehozni, ahol rajz- és karaoke versenyt rendeztek. És eljött az ebéd ideje. Nem gondoltam volna, hogy a sült vér és a fantasztikus flekken után valaha is enni fogok, de az orja levest nem lehetett kihagyni, és a toroskáposzta illata is sokat ígért. Betartotta.

Ennyi testi öröm után szemet és szívet gyönyörködtető élményben is részünk lehetett. Galambos Lajost ünnepeltük (hegyi vállalkozó), aki „Dezső III.”-at az egyesületnek, és ezzel a jelenlevőknek egy igazi falusi disz-

Sági Gyuri szűrőmester

nótor élményét ajándékozta. A hegyi művészek nevében Pázmándi Antal köszöntötte az önzetlen adományozót, és egy kerámiába álmódott angyalt nyújtott át neki. (Az angyalka a szárnyait a hóna alatt hordta!)

Kis pihenő után nekiálltunk a hurka, majd a kolbász elkészítésének, és feneketlennek tűnő gyomrunkba való eltüntetésének. (Ez olyan jól sikerült, hogy a később távozóknak kóstoló sem igen maradt!)

Nyolc óra felé újabb szemet gyönyörködtető élmény: Cs. Veronika és M. Dóra hastánc produkciójának* örülhettünk. (Az ő hasukon meg sem látszott az egész napi falatozás!)

Tíz óra is elmúlt, mire a jóllakott és fáradt csapat szétszéledt.

Jelentem „Dezső III.”-ból egy tőpörtyű sem maradt!

R. É.

*A „produkció” a következőkben leírt „Hastánc est” táncának próbája volt. (szerk.)

HASTÁNC EST AZ OMK-BAN

Február 2-án, mikor a medve visszabújt a barlangjába, izgatott készülődés lett úrrá hegyünk lányain és asszonyain. Ma van a nagy fellépés! Mandala és tanítványai, valamint a Látraszólók együttes fantasztikusan jó hangulatú produkciójában gyönyörködhetett a Nagyérdemű a San Marco utcai művelődési házban. A „tanítványai” gyűjtőfogalom többek között az Óhegy Egyesület Hastánc csoportját is fedi (házi használatra: Hegyi Poci). Az izgalom az öltözőben is folytatódott, ahol a nagy fantáziával és kreativitással összeállított jelmezekbe, és a megfelelő hangulatba igyekeztünk bekerülni, illetve belesegíteni egymást. Sikerült! Bár szereplőként rövid ideig, nézőként azonban jóval tovább élvezhettük a keleti tánc szépségét. Aki nem jött el, úgy kell neki!

Cs. V.

Állandó programok a házban

Hétfő:

7.30–9.30: Reggeli erősítés – Tenki Tamás

1800–1900: Női torna – Szolga Beáta

Kedd:

17.00–18.00: Hastánc

18.30–20.30: Jóga – Beke Andrea

Szerda:

18.00–19.00: Női torna – Szolga Beáta

18.00-tól: Bridzs klub

Csütörtök:

7.30–9.30: Reggeli erősítés – Tenki Tamás

20.00–21.30: Társastánc-tanfolyam

Péntek:

17.00–18.00 Hastánc

Óbuda Hegyvidékiek Egyesülete

- Alapítva: 1989

1037 Budapest, Toronya utca 33.

Bankszámlaszám: 11703006-20032630

ÓHEGY-HÍREK

Médiaajánlat

az Óbuda Hegyvidékiek
Egyesületének havilapjáról

Példányszám: 2 800. Megjelenik: havonta, ingyenesen. Olvasók: Remete-hegyen, Testvér-hegyen, Táborhegyen és a Csúcs-hegyen élő közép- és felsőpolgári réteg. Értelmiségiek, vállalkozók, üzletemberek és családjuk. A nők és a férfiak aránya egyező. Az egy újságra jutó olvasók száma átlagosan négy fő. Terjesztés: Óbuda hegyvidék minden családja megkapja és III. ker. Óbuda-Békásmegyer Önkormányzat, kulturális intézmények NIOK (Nonprofit Információs Oktatási Központ)

Hirdetési árak:

B IV.	75 000 Ft
1 oldal:	60 000 Ft
1/2 oldal:	32 000 Ft
1/4 oldal:	17 000 Ft
1/8 oldal:	10 000 Ft
1/16 oldal:	7 000 Ft
1/32 oldal:	4 000 Ft

A hirdetések fekete-fehérek. Kivétel a B IV., ahol lehet zöld kísérszínrel is hirdetni (1+1 szín). Tükörméret: 181x256 mm, kifutó: 210x297 mm. Az árak 2003. március 31-ig érvényesek. Egyesületünk nincs benne az áfakörben, így az árak nem tartalmaznak áfát.

Hirdetésszervezés:

1037 Budapest, Toronya u. 33.

Telefon: 430-1326

Kiadó: Óbuda Hegyvidékiek Egyesülete,
1037 Bp., Toronya u. 33.

FESTÉKÁRUHÁZ-DISZKONT

Budapest XIII., Véső u. 5. Telefon: 350-7759
 Budapest III., Vörösvári út 125. Telefon/fax: 367-3414
 Budapest II., Budakeszi út 55. Telefon: 392-0400

AKCIÓ! Hőszigetelő vakolatrendszer 2629 Ft/nm-től

DÍSZSTUKKÓK NAGY VÁLASZTÉKBAN! GIPSZKARTON KAPHATÓ!

Számítógépes színkeverés: bel- és kültéri falfestékek, zománcok, lazúrok.
 Számítógépes színtervezés*: nálunk megláthatja otthonát az elképzelt színekben!
 Festéklutár*: a vásárolt termékeket haza is szállítjuk!
 Színtervezés és házhoz szállítás időpont-egyeztetése: 288-08-18
 * 50 000 Ft feletti vásárlás esetén a színtervezés és a házhoz szállítás Budapesten ingyenes.

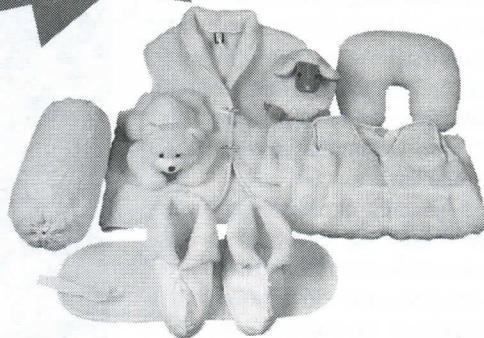
Caparol mosható! falfesték 16 l	3590 Ft	Trinát fehér zománc 5 l	4830 Ft
CMC tapétaragasztó 1 kg	340 Ft	Padlopon aljzatkiegyenlítő 25 kg	2520 Ft
Héra jól takaró falfesték 16 l	4090 Ft	Trinát mestertapaszt 1 l	1180 Ft
Metylan tapétaragasztó 125 g	590 Ft	Modellgipsz 40 kg	1450 Ft
Diszperzit falfesték 16 l	3740 Ft	Modakril külső falfesték,	
Mester purhab 500 ml	970 Ft	fehér 25 kg	10 950 Ft
Polifarbe falfesték	2350 Ft	Rigips glettgipsz 5 kg	860 Ft
Festhető fugatömítő 310 ml	360 Ft	Homlokzati külső falfesték 25 kg	8300 Ft
Trinát alapozó 0,75 l	780 Ft	Fehér glettgipsz 25 kg	1800 Ft
Evipass	250 Ft	Prolux magas fényű parkettalakk 4 l	4410 Ft
Trinát alapozó 5 l	4360 Ft	Rigips glettgipsz 25 kg	2590 Ft
Fűrészesporos tapéta 33,5 m	850 Ft	Lignodekor falazúr színekben 1 l	1120 Ft
Trinát korróziógátló alapozó 1 l	1050 Ft	Rigips kézivakolat 25 kg	2390 Ft
Üvegcsöveztapéta 25 nm	8200 Ft-tól	Bostik csemperagasztó 6 kg	2770 Ft
Trinát fehér zománc 1 l	1080 Ft	Olajfesték, fehér 2,5 l	2460 Ft
Csemperagasztó, fagyálló 25 kg	1100 Ft	Bostik PVC-, szőnyegragasztó 6 kg	3960 Ft

A festő- és mázóiparhoz szükséges anyagok
 legszelebb választékával várjuk kedves vásárlóinkat!
 Nyitva: hétfőtől péntekig 7-18, szombaton 7-12 óráig

GYAPJÚAKCIÓ

10-20%
kedvezmény

DEMKO FEDER®
BIOPROGRAM

E hirdetés felmutatójának február végéig 10-20% kedvezményt adunk a Demko gyapjú takarók, párnák, derékaljak (mágnesbetéttel is), ülőpárnák, gépkocsi ülészetek, papucskok, mamuszok, mellények, gyermek és bébi gyapjútakarók, hálósákok, gyapjújátékok árából.

Budapest, Margit krt. 29. Tel.: 212-4408

www.demko.hu

Most 0% befizetésével elviheti új autóját! 125 000 Ft hiteltámogatás Ajándék téligumi szett*

*A részletekről érdeklődjön márkakereskedésünkben!

Használt autók nagy választékban,
meghosszabbított korhatárral,
már 15% saját erőtől!

Akár 100 darab használt Suzuki közül választhat
használtautó-kereskedésünkben:

Barta használtautó-kereskedés
Székesfehérvár, Seregélyesi út,
telefon: 22-50-80-50, 22-50-53-80

A LEGJOBB AJÁNLATOT BIZTOS TŐLÜNK KAPJA!

www.suzukibarta.hu, www.autodata.hu, www.vezess.hu

Teljes körű szervizszolgáltatás ♦ Zöldkártya
Karosszéria- és biztosítási munkák ♦ Eredetiségvizsgálat

SUZUKI
ROMAI
MÁRKAKERESKEDÉS ÉS SZERVIZ

Bp. III., Rákóczi u. 33.
Tel.: 240-4444 (Szalon) 436-7920 (Szerviz)
Nyitva: hétfő-péntek 8-18,
szombat-vasárnap: 9-13

PAN-NA 2001 KFT.

HOZZÁNK ÉRDEMES BETÉRNI!

APEH- és ügyviteli NYOMTATVÁNYOK
Iskola- és irodaszerek, különleges csomagolóanyagok,
képeslapok 9 Ft-tól, postai bélyeg.

KREATÍV ÖTLETEI

megvalósításához szükséges eszközök széles
és egyre bővülő választéka várja kedves vásárlóinkat.

Nyitva tartás: hétfőtől-péntekig 9-18, szombaton: 9.30-13 óráig
Címünk: 1035 Bp., Vörösvári út 39. Tel.: 430-0928, fax: 430-0929

TERMÉSZETES, FAGYÁLLÓ, KÜLTÉRI

KŐBURKOLATOK

járdára, útra, lépcsőre, lábazatra, kerti tipegőnek,
garázsbeállónak,
kocka, szabályos, szabálytalan alakzatban

PORPHYR KFT.

1037 Budapest, Bécsi út 302.
Telefon: 250-6036, fax: 387-9895

EGYSZER ÉS MINDENKORRA!